

Mục Lục

Lá Thư Cha Chánh Xứ	2
Lá Thư Cha Cựu Chánh Xứ	4
Lá Thư Cha Tuyên Úy	5
Lá Thư Đoàn Trưởng	6
Tâm Tình Một Huynh Trưởng	8
Living in the Light	11
Uống Nước Nhớ Nguồn	18
Giấc Mơ Thành 1/2 Sự Thật	21
Dòng Đời	24
25 Năm Nhìn Lại	29
Tâm Sự Đôi Chút	33
Lựa Chọn	35
Danh Sách Ân Nhân	36
Trang Ấu Nhi	37
Trang Thiếu Nhi	53
Trang Nghĩa Sĩ	72
Đội Dâng Hoa	84
Nhóm Agape	85
Tông Đồ Đội Trưởng	86
Trang Huynh Trưởng	87
Ban Văn Hóa	94

Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể
Việt Nam tại Hoa Kỳ
Đoàn Kitô Vua Denver
Giáo Xứ Nữ Vương Tử Đạo Việt Nam
Tổng Giáo Phận Denver
4655 Harlan Street
Wheat Ridge, Colorado 80033
(303) 431-0382

Chân Thành Tri Ân

Kính Gửi:

Quý Cha Chánh Xứ
Quý Cha Tuyên Úy
Quý Thầy quý Sơ Trợ Úy
Quý Hội Đồng GXNVTD Việt Nam
Quý Hội Đoàn và quý Giáo Khu
Ban Văn Hoá và các Ban Ngành
Quý Phụ Huynh và quý Ân Nhân

Nhân dịp ngày lễ kỷ niệm mừng ngân khánh của Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver, chúng con xin chân thành kính chúc quý Cha, quý Thầy, quý hội đồng giáo xứ, quý hội đoàn, quý giáo khu, quý phụ huynh, quý ân nhân và các ban ngành một ngày vui tươi hồn nhiên tràn ngập niềm hân hoan. Chúng con cũng xin chân thành tri ân quý Cha, Thầy, Sơ và toàn thể quý vị đã quan tâm, lo lắng nâng đỡ Đoàn chúng con về tinh thần cũng như vật chất, từ thời giờ vất vả đến nơi chốn sinh hoạt khang trang, rất nhiều việc và rất nhiều điều không thể kể hết, mà chúng con được lãnh nhận trong suốt 25 năm qua. Chúng con biết rằng những ơn này chúng con không có thể đáp đền với sức chúng con. Chúng con nguyện xin Chúa Giêsu Thánh Thể là Anh Cả của chúng con luôn ban ơn bình an và những ân thánh đặc biệt tràn đầy trên từng quý Cha, Thầy, Sơ và toàn thể quý vị.

Chân Thành Tri Ân

Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver

LÁ THƯ CHA CHÁNH XỨ

Ave Maria.

Thương đến Quý
Trưởng, và các em
Thiếu Nhi Đoàn Kitô
Vua của nhà mình,

Trước hết, xin có
nời mừng anh Đoàn
Trưởng, các Trưởng,
các cựu Huynh
Trưởng, và các em

Nhìn lại suốt 25 năm trường trôi qua, chắc anh chị em Huynh Trưởng không khỏi rùng mình. Mới vậy mà đã 25 năm rồi. Biết bao thăng trầm, bao biến đổi, bao kỷ niệm tốt lành, thánh thiện, và bao việc đã trôi qua cho Đoàn, cho mỗi người chúng ta. Nhìn lại những hình ảnh cũ ngày xa xưa ấy, cha thấy biết bao hình ảnh đẹp. Từ các bậc đàn anh như anh Cường, anh Dũng, anh Tự, anh Công, Mỹ Trân, Cẩm, cho đến các Trưởng Hùng, Đăng, Độ, Hữu, Khánh, Phú, Đạt, Nghĩa, Phong, Quân...cho đến các bà Trưởng nhà mình, má mi Phương, bà Uyển còm, bà Diễm Ròm, bà Tuyết Đen, bà Duyên, Bà Linh điệu...từ lúc còn là các em Thiếu sinh, lếch thếch khăn gói, tham dự các trại hè, đến bây giờ đã thành bố, thành mẹ, thành các Trưởng gạo cội của Đoàn, đang dẫn con dẫn cái tiếp tục sinh hoạt Thiếu Nhi.

Nhìn vào những cuốn hình của Đoàn, cha mới thấy thấm thía câu nói của các Trưởng xưa kia: Một ngày Thiếu Nhi sẽ mãi mãi là Thiếu Nhi. Không bao giờ từ chối nhiệm vụ, ghé vai gánh vác trách nhiệm của Đoàn, hướng dẫn các em, trở thành những Thiếu Nhi mới cho Giáo Xứ, cho Giáo Hội và cho đời.

“25 năm! Wow! That is a huge and wonderful number. The Silver Jubilee! Xin mừng Đoàn tròn 25 tuổi đời, tuổi đạo.”

Cám ơn các Trưởng, đã, đang và sẽ còn gánh vác nhiệm vụ này. Cha thấy thương và cảm phục tinh thần hy sinh của các Trưởng vô cùng. Anh chị nào cũng phải lo đi học, đi làm, hay có nhiều Trưởng đã có gia đình, vợ chồng, con cái, cha mẹ phải chăm sóc, công việc của gia đình, của sở làm cũng không được

phép chảnh mắng, đầu tắt mặt tối với biết bao nhiêu nhiệm vụ mỗi ngày. Vậy mà vẫn siêng năng, cần cù, và chăm chỉ lo lắng cho các em trong Đoàn mỗi ngày sinh hoạt. Hè đến, những tưởng các em nghỉ học Giáo Lý, Việt Ngữ, sẽ được nghỉ ngơi thoải mái vài tháng, nào ngờ đến hè là lại hùng hục lao vào các trại hè cho các em. Hết tuần này đến tuần nọ. Thôi thì đủ thứ trại. Nào lều, nào chông, nào nổi niêu xong chảo, nào củi, nào trò chơi, văn nghệ, chẳng có tuần nào rảnh. Cha nhìn thấy anh chị em lo lắng cho các em, mà cũng thấy mình chóng cả mặt. Và nhiều lần, quỳ trước Chúa Giêsu Thánh Thể, người Anh Cả của Thiếu Nhi, cha cũng phải tự hỏi Chúa, Không biết quân này lấy energy đâu ra mà sinh hoạt cho nổi thế này? Nhưng cha mừng vì tụi con còn nhiều energy như vậy, và mong tụi con có nhiều energy mãi như thế để cho các em có chỗ nương tựa, cho sức sống của Giáo Xứ được vươn lên cao nơi Phong Trào.

Nhưng như vậy mới là Thiếu Nhi đích thực. Không bao giờ từ chối lời mời gọi của Giáo Hội, của người Anh Cả Giêsu Thánh Thể, để dẫn thân phục vụ cho thế hệ trẻ của chúng ta. Cám ơn các Trưởng rất nhiều.

Cha đoàn chắc, các em Thiếu Nhi của Đoàn, cũng không bao giờ có thể quên những tấm gương hy sinh của Huynh Trưởng của các em. Những tấm gương tận tụy phục vụ của các Trưởng, thực sự là những lời giảng hùng hồn, thiết thực, và hiệu nghiệm nhất cho các em, hơn các bài giảng của cha rất nhiều. Các em nhìn thấy hình ảnh người Anh Cả GiêSu trong sự tận tụy, hy sinh âm thầm của các Trưởng, luôn gần gũi, hy sinh, lo lắng cho các em.

Nhìn lại quãng đường 25 năm qua, chắc các Trưởng, cũng phải nhận ra biết bao hồng ân Thiên Chúa và Mẹ Maria, đã, đang và sẽ còn ban tràn đầy cho Đoàn, và cho Xứ nhà của mình. Cùng với Cha Phó, Cha Tuyên Úy của Đoàn, Cha xin dành một phút cúi đầu, nghiêng mình kính phục sự hy sinh của các Trưởng, và cảm ơn Chúa, Mẹ và các Trưởng vì tấm lòng hy sinh tốt lành này. Xin cảm ơn Chúa GiêSu Thánh Thể và Mẹ Maria, đã ban cho chúng con những Huynh Trưởng tốt lành, lo lắng cho Đoàn, cho các em, cho Giáo Xứ. Cảm ơn các Trưởng, đã quảng đại đáp lại lời mời của người Anh Cả GiêSu, sẵn sàng hiến thân hy sinh phục vụ.

Cũng xin cảm ơn tất cả các em Thiếu Nhi mọi ngành. Mong các em mãi mãi vui tươi, khỏe mạnh, hăng say học tập, để mai sau, các em cũng sẽ tiếp nối những bước chân các Huynh Trưởng đang đi, để tiếp tục phục vụ cho Đoàn, và cho Thiếu Nhi.

Và lời mong ước sau cùng, là mong mỗi quý vị Phụ Huynh các em, cố gắng tiếp tay với Giáo Xứ, tiếp tay với các Huynh Trưởng, để thúc đẩy, nâng đỡ con em hăng say sinh hoạt trong các chương trình của Đoàn, và giúp đỡ các Trưởng, trong việc đào tạo, giáo dục, và hướng dẫn con em mình, thành những Kitô Hữu thánh thiện, và nhất là thành những Huynh Trưởng tốt lành của Đoàn Kitô Vua mai ngày.

Xin cảm ơn Cha Tuyên Úy, cảm ơn các Trưởng, cảm ơn các em, và cảm ơn quý vị Phụ Huynh, đã cho cha được hưởng ké một chút trong dịp vui của Đoàn. Xin Chúa GiêSu Thánh Thể, người Anh Cả của Đoàn, và Mẹ Maria, luôn chúc lành cho Cha Phó, cho các Trưởng và gia đình, cho hết thầy các em trong Đoàn, và cho quý vị Phụ Huynh.

Cựu Thiếu Nhi Nguyễn Hải Khánh, CMC

THƯ CHA CỰU CHÁNH XỨ

Tháng Năm, năm 2007, Đoàn Thiếu Nhi Kitô Vua Denver, Colorado chẵn tròn 25 tuổi. Xin hợp ý chung lời Tạ Ơn Thiên Chúa và Đức Mẹ và hân hoan chúc Mừng Đoàn. Tuổi đời tươi đẹp giữa muôn hoa đua nở của cảnh vật Tháng Năm, Tháng Hoa Đức Mẹ. Muôn vật vừa trải qua một mùa đông tuyết giá. Hôm nay chim chóc trở về trong tiếng ca líu lo, đàn bướm tung tăng bay lượn trên ngàn hoa đua nở. Tới thời điểm này, nhìn lại, Đoàn đã vượt qua bao thử thách vui buồn. Đoàn đã cung cấp cho Giáo Hội, cho Giáo Xứ, cho Xã hội bao người tài đức: Quý Cha, quý Sơ, quý Trưởng, những người cha gương mẫu, những người mẹ hiền từ, những người con ngoan thảo. Ở bất cứ quốc gia nào, xã hội nào, thời đại nào, người ta luôn quan tâm đến giới trẻ, bởi lẽ giới trẻ là tương lai của họ. Tương lai, quốc gia họ, Giáo xứ họ được thăng tiến hay không đều do những lớp trẻ ngày nay, những mầm non đang lớn lên. Nói khác đi, Đoàn Kitô Vua ngày nay đang nắm giữ một vai trò hết sức quan trọng cho tương lai Giáo Xứ.

“CHÚC MỪNG TUỔI 25”

Bước vào tuổi 25 là chuyển mình sang một giai đoạn mới. Con người đã vất bỏ lại sau lưng những thơ dại, ngây ngô của tuổi trẻ, những hờn dỗi vu vơ, những ích kỷ vô lối của thời con nít. Nay con người đã ý thức được trách nhiệm của mình, dám đảm đương những công việc lớn lao xây đắp cho Giáo Hội và cho Xã hội. Lúc này, con người chỉ nhắm thẳng tới tương lai rực rỡ đang đón chờ với sức khoẻ có thừa, ý chí hăng say. Họ đang mưu tính nhiều công việc vĩ đại, nhiều dự án lớn lao, hữu ích.

Vui tươi lên, nắm chặt tay nhau, cùng đoàn kết tiến lên. Chiến đấu dưới cờ của Anh Cả Giêsu, có bàn tay Từ Mẫu Maria luôn che chở, chắc chắn chúng ta sẽ thành công rực rỡ, mở nước Chúa rộng thêm ra, đem nhiều linh hồn về cho Chúa, đáp đền ân xứng phần nào ơn Chúa đã ban cho suốt 25 năm qua. Tạ ơn Chúa đã cho Đoàn chẵn tròn 25 tuổi đời.

LM Thái Hoà, CMC

LÁ THƯ TUYÊN ÚY

Trước khi tôi và phái đoàn Giáo Xứ Nữ Vương Tử đạo Việt nam đi hành hương Đất Thánh và Roma, Huynh Trưởng đặc trách cuốn kỷ yếu 25 năm thành lập Đoàn Kitô Vua đã nhã ý muốn tôi viết vài lời đầu cho số đặc biệt này. Tôi đã hết sức vui mừng nhận lời với hai biến cố tôi được lãnh nhận trong đoàn: tháng 10 năm 2002 kỷ niệm 20 năm thành lập đoàn và ngày 27 tháng 5 năm 2007 đoàn chẵn 25 tuổi đời. Cho nên trong những ngày sống tại Jerusalem và Nazaréth tôi đã dâng lễ tại các nơi thánh có ý tạ ơn Chúa cho Đoàn Kitô và các thành viên của đoàn cũng như các thân nhân, ân nhân của Đoàn.

Quý Cha cựu Tuyên Úy, Cựu Huynh Trưởng, cựu Đoàn viên các ngành,
Quý Thầy, quý Sơ, quý anh chị Hội Phụ Huynh,
Quý Ban Chấp hành trong suốt 25 năm qua
Quý Huấn Luyện Viên, Huynh Trưởng, Dự Trưởng,
các Tổng Đồ Đội Trưởng Đội phó,
các em Ngành Ấu, ngành Thiếu,
ngành Nghĩa, ngành Hiệp Sĩ thân yêu.

Nhìn vào con số 25 làm tôi tưởng nhớ đến ngày 25 tháng 12 mỗi năm chúng ta mừng lễ Chúa Giêsu giáng thế làm người như chúng ta. Ngày 25 tháng 12 là ngày sinh nhật của Chúa Giêsu bé thơ. Đoàn Kitô vua được sinh ra lễ Chúa Kitô Vua tháng 10 năm 1982. Thiếu Nhi Giêsu lớn lên trong làng Nararéth được 25 tuổi với Đức Mẹ Thánh Cả Giuse. Đoàn Kitô Vua được sinh ra trong lòng Cộng đoàn Công giáo Việt nam từ Giáo Xứ Presentation church tại Denver tới khi chính thức thành lập Giáo Xứ Nữ Vương Tử Đạo Việt nam tại Wheat Ridge. Với con số 25 bông hồng cho đoàn Kitô Vua vì đoàn đã lãnh nhận hàng triệu hàng tỉ hồng ân trong suốt 25 năm qua. Nếu nhân 25 năm với 365 ngày chúng ta được 9,125 ngày. 25 năm qua đi với biết bao kỷ niệm vui-buồn thăng-trầm cho một em nam hay nữ gia nhập

**“Hồng ân Thiên Chúa
bao la,
Muôn đời con sẽ
tụng ca danh Người.”**

đoàn với 25 năm tuổi đoàn. 25 năm với các anh chị huynh trưởng đã có 19 gia đình để tạo thêm cho ngành Ấu phát triển. 25 năm trải dài đoàn đã đào

tạo, đóng góp cho giáo hội và xã hội biết bao nhiêu linh mục, thầy dòng, nữ tu, bác sĩ, kỹ sư, nha sĩ, và các chức vị trong đạo ngoài đời. 25 năm đoàn đã tạo cơ hội cho hơn 5 ngàn đoàn viên hiểu biết tinh thần sống Ngày Thánh Thể, lòng kính mến Đức Mẹ, kính các Thánh Tử Đạo Việt nam; . 25 năm đã in đậm trong tâm hồn các đoàn viên những giờ phút sinh hoạt từ trong nhà thờ tới các Sa Mạc khắp nơi trong nước Hoa kỳ. 25 năm đã giúp cho các đoàn viên tìm hiểu và học toàn bộ Thánh Kinh từ Cựu ước tới Tân ước được 25 lần. 25 năm là một phần tư của một thế kỷ mà đoàn Kitô Vua sửa soạn bước thêm 25 năm hồng ân khác trong tương lai. Nếu một đoàn sinh từ lúc gia nhập đoàn trong 25 năm qua đã thay ít là 5 bộ đồng phục, 5 chiếc khăn quàng đủ ngành trước khi về hưu-non. Cứ tính thử mỗi năm có 100 em gia nhập ngành Ấu thì 25 năm qua cũng có con số 2,500 em gia nhập.

Thành tích 25 năm của đoàn Kitô Vua đã tổ chức nhiều sa mạc, thăng chức cho nhiều huynh trưởng các ngành, chuyển ngành cho hàng ngàn em lên ngành. Nếu so

sánh đoàn Kitô Vua trong miền cũng như toàn quốc Hoa Kỳ thì con số đoàn viên đông không nhất cũng nhì. Những ngày sinh hoạt trong một năm rất đều đặn mặc dù tại miền tuyết lạnh nhưng cảm ơn Chúa đã cho những cơ sở thật rộng rãi.

Tôi cũng xin lợi dụng trang giấy này, trước là cảm ơn Thiên Chúa Ba Ngôi, Mẹ Lavang là Hiền mẫu của Đoàn Kitô Vua, Thánh Cả Giuse Đấng Quản Gia của Đoàn Kitô Vua, Các Thánh Tử Đạo Việt nam là cha ông tổ tiên của Đoàn Kitô Việt nam, đã gìn giữ chúng con suốt 25 năm qua. Chúng con cảm ơn tất cả quý cha xứ, quý Tuyên úy, quý sơ, quý Thầy, quý vị Phụ Huynh, quý Ban Ngành Đoàn Thể, quý ca đoàn đặc biệt ca đoàn Hải Triều, quý vị ân nhân, quý vị ẩn danh đã nâng đỡ, khích lệ đoàn chúng con suốt 25 năm vừa qua; Nhất là tất cả quý ân nhân đã giúp đỡ tinh thần lẫn vật chất cho ngày mừng 25 năm của chúng con. Nguyên xin Chúa Giêsu Kitô Vua Thánh Thể là bổn mạng của Đoàn chúng con trả công bội hậu quý Cha, quý Thầy, quý Sơ và toàn thể quý quyền được hồn an xác mạnh. Xin cũng tiếp tục cầu nguyện và nâng đỡ chúng con trong bước đường tương lai.

Viết từ Jerusalem, Israel. 21-4-2007
Leo Vũ Huyền, CMC

LÁ THƯ ĐOÀN TRƯỞNG

Denver Mồng 1 Tháng 5, Năm 2007

Kính Thưa:

Cha Chánh Xứ Hilary Nguyễn Hải Khánh

Cha Tuyên Úy Leo Vũ Đình Huyền

Quý Cha Nguyễn Chánh Xứ và Quý Cha Cựu Tuyên Úy

Quý Cha, Quý Thầy, Quý Sơ và Quý Trưởng

Quý Vị Trong Hội Đồng Mục Vụ Và Tài Chánh

Ông Trưởng Ban Văn Hoá Và Quý Vị Phụ Huynh

Quý Thầy Cô Việt Ngữ, Giáo Lý và Giám Luật

Quý Vị Ân Nhân Và Quý Anh Chị Cựu Huynh Trưởng

Quý Anh Chị Trong Ca Đoàn Hải Triều

Quý Huynh Trưởng, Dự Trưởng và các em Đoàn Sinh

Trong suốt 25 năm qua, Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver, chúng con đã lãnh nhận biết bao hồng ân Chúa ban. Nhân dịp kỷ niệm 25 năm thành lập Đoàn chúng con xin chân thành tri ân quý cha cựu Chánh Xứ, Cha Anselmô Đình Vương Cần, Cha Jude Nguyễn Ngọc Ban, Cha Barthomêlô Đỗ Thái Hòa và Cha Xứ của chúng con là LM Hilary Hải Khánh. Quý Cha cựu Tuyên Úy Đoàn, Cha Luca Maria Đỗ Bình Định, Cha André Maria Đỗ Linh Sáng, Cha Phanxicô Đỗ Cao Tùng, Cha Polycarp Nguyễn Đức Thuận, Cha Louis Phạm Hữu Độ, Cha Martinô Trần Dũng Lược và Cha Tuyên Úy Đoàn, LM Leo Vũ Đình Huyền. Các anh chị huynh trưởng trong mười một Ban Chấp Hành tiên nhiệm và tất cả các anh chị cựu huynh trưởng, quý phụ huynh, và quý vị ân nhân.

Trong Suốt 25 năm qua, quý cha, và toàn thể quý vị đã hy sinh, không quản ngại vất vả để gieo lời Chúa và để vun trồng đức tin Công Giáo, để Đoàn chúng con có được hoa quả tốt đẹp như ngày hôm nay. Chúng con xin hết lòng ghi ơn quý cha và quý vị. Từ ngày thành lập Đoàn đến nay, quý cha và quý vị luôn luôn đi sát với chúng con để hỗ trợ và nâng đỡ Đoàn, và vì sự yêu thương, săn sóc của quý cha và của quý vị, con số Đoàn sinh từ 200 em, 25 năm sau, con số đoàn sinh đã tăng lên đến gần 700 em. Tháng 7, năm 1990, Đoàn Thiếu Nhi cùng với giáo xứ tạm biệt nhà thờ Presentation dọn đến Giáo Xứ Nữ Vương Tử Đạo Việt Nam. Trong thời gian đầu tại giáo xứ mới, Đoàn chúng con gặp nhiều khó khăn vì các em không có chỗ học. Các lớp cách nhau chỉ là những tấm bạt xanh, không bàn ghế, sách vở kê trên chân, trên lưng nhau để viết. Mỗi lần các em ấu non học đánh vần A, B, C, thì cả Đoàn cũng học đánh vần với các em. Cứ mỗi Chúa Nhật sau giờ tan học, anh Cựu Đoàn Trưởng Nguyễn Văn Công hô hào huynh trưởng “anh em ơi? Cuốn! Cuốn bạt lên để hút bụi”. Quý cha và Giáo Xứ rất thương Đoàn Thiếu Nhi chúng con, vì thế cuối tháng 8, năm 2000, giáo xứ đã khánh thành Hội Trường Nữ Vương Hòa Bình. Thế là các em Thiếu Nhi đã có phòng học và hội trường để sinh hoạt cũng như tổ chức văn nghệ như Tết Trung Thu hàng năm. Chúng con rất vui và hạnh diện được là một người con trong Giáo Xứ Nữ Vương Tử Đạo Việt Nam Colorado.

Hai mươi lăm năm có biết bao kỷ niệm vui buồn. Nhớ những ngày sa mạc huấn luyện: Jodan, Damas, Emmau, Tabor, Belem và Xuất Hành. Nhớ những đêm văn nghệ, đuốc thiêng dân tộc cưỡi đến ra nước mắt, và những đêm dài không ngủ, nhớ những đêm tâm tình bên ánh lửa bập bùng. Nhớ những lần lưu luyến chia tay các cha quản nhiệm và các cha Tuyên Úy Đoàn. Chúng con cũng rất buồn và thương tiếc Tr. Nhuận, Tr. Danh và các em: Kim Anh, Thảo, Nhân đã vĩnh viễn ra đi về nhà Cha khi tuổi còn rất xanh.

Kính thưa quý trưởng và các em đoàn sinh, thời gian trôi qua rất nhanh, nó không chờ đợi bất cứ một ai. Khi mới thành lập Đoàn, tất cả huynh trưởng còn độc thân và còn trẻ. Đến nay, huynh trưởng đã đứng tuổi nếu không muốn nói là “gia”, tóc đã đổi màu, và có những trưởng cũng không còn có tóc để thay màu. Huynh trưởng có con là ấu nhi, thiếu nhi, nghĩa sĩ, cả dự trưởng và huynh trưởng. Nếu tính hết con số các con của cựu trưởng và huynh trưởng, con số hiện nay đã lên đến hàng trăm. Mới ngày nào thành lập, nay Đoàn đã tròn 25 năm tuổi, một phần tư thế kỷ. Trong suốt 25 năm qua Đoàn Kitô Vua chúng ta đã sống trong 25 năm hồng ân của Thiên Chúa. Chúng ta có giáo xứ, có trường học và chúng ta cũng có tự do, để sống đạo, để nuôi dưỡng đức tin, để trau dồi kiến thức và những kỹ thuật lẫn chuyên môn. Trong khi đó, rất nhiều trẻ em tại Việt Nam thì rất khốn khổ, phần bệnh tật, phần thiếu dinh dưỡng, thiếu tình thương và không được cấp sách đến trường. Chúng ta có bổn phận phải chia sẻ những hồng ân Chúa ban, không những cho nhau trong Đoàn, mà còn cho các bạn trẻ đang sống trên ĐẤT NƯỚC thương yêu Việt Nam .

Nguyện xin Chúa Giêsu Thánh Thể là lý tưởng của Phong Trào và Mẹ Maria luôn chúc lành, ban nhiều ơn xuống trên quý cha, Quý Thầy Cô, Quý Sơ là những người trực tiếp cầu nguyện, dạy dỗ và hướng dẫn các em hàng tuần. Chúng con cũng cảm ơn quý phụ huynh và quý ân nhân đã nâng đỡ và cộng tác với Đoàn trong vấn giáo dục các em. Ước mong Đoàn sẽ tiếp tục đón nhận sự hỗ trợ của quý vị trong tương lai. Đoàn Thiếu Nhi Thánh thể Kitô Vua Denver xin chân thành cảm ơn Ca Đoàn Hải Triều, ca đoàn hàng tuần đã hát lễ Thiếu Nhi rất hay trong suốt 25 năm. Cuối cùng, Đoàn xin cảm ơn quý anh chị cựu huynh trưởng và huynh trưởng đã thao thức và hy sinh công sức, thời giờ và đôi khi cả tiền bạc để phục vụ cho các em trong Đoàn. Đặc biệt Đoàn xin chân thành cảm ơn gia đình anh Cựu Đoàn Trưởng Lê Minh Đăng. Lâu lắm rồi, không biết từ bao giờ, mỗi lần Đoàn làm Thông Xanh và Kỷ Yếu, huynh trưởng lại kéo đến đóng đô ở nhà anh chị Đăng Loan và anh chị luôn luôn vui vẻ, nhiệt tình giúp đỡ để công việc của Đoàn lúc nào cũng hoàn thành một cách tốt đẹp.

Kính Thư,
Tr. Giuse Vũ Hùng

TÂM TÌNH MỘT HUYNH TRƯỞNG LỚN LÊN TRONG ĐOÀN

Lúc em lên 6 tuổi, ba má dẫn em đi học Thiếu Nhi ở nhà thờ Presentation Of Our Lady - Lakewood, Colorado. Lúc đó em cũng không biết mình đang gia nhập Phong Trào Thiếu Nhi Thánh thể tại Hoa Kỳ để làm gì? Em nhớ khi đi học phải mặc đồng phục áo trắng quần xanh, đeo khăn quàng thiếu nhi và mang sách vở để ghi chép những lời dạy bảo của các anh chị trong lớp. Qua lời dạy bảo của ba má em ở nhà cũng như các cha và các anh chị Huynh Trưởng ở trường, em đã học hỏi thêm rất nhiều về giáo lý đạo Công Giáo của mình.

Qua việc học hỏi đó và qua những sinh hoạt của đoàn về Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể, em đã ý thức được sự yêu thương và quan phòng của Chúa dành cho mọi người chúng ta. Qua tôn chỉ của Phong trào Thiếu Nhi Thánh Thể: Sống lời Chúa và kết hợp với Chúa Giêsu Thánh Thể trong sự Cầu Nguyện, Rước Lễ, Hy Sinh và Làm Việc Tông đồ. Những tôn chỉ này giúp cho em vững mạnh trong việc giữ đạo và sống tốt đẹp hơn.

Qua bao năm sinh hoạt trong đoàn em đã học hỏi được nhiều bài hát thật hay, đáng nhớ và hữu ích. Có bài hát có lời hát thật đơn sơ như bài Ấu Nhi Ngoan, cũng có những bài hát mang thật nhiều ý nghĩa như bài: Một Ngày làm Huynh Trưởng Suốt Đời là

Huynh Trưởng. Trong những khóa huấn luyện cho huynh trưởng luôn có những bài hát dí dỏm, hoặc có những bài hát nói lên lời cảm ơn các cha sau khi dạy khóa, như bài hát sau đây:

Cám ơn cha, chúng con xin cám ơn cha.

Lời cha dạy chúng con xin nguyện hứa.

Để mai sau khi đoàn con khôn lớn.

Giúp cho đời làm chứng cho Đức Kitô.

Nhớ lại những lời trong bài hát này và suy nghĩ lại trong những năm qua. Quả thật đoàn đã lớn hơn nhiều so với ngày mới thành lập. Thấm thoát mà Đoàn Kitô Vua Denver đã 25 năm tuổi rồi tính từ ngày thành lập tại nhà thờ Presentation Of Our Lady đến nhà thờ Giáo Xứ Nữ Vương Tử Đạo Việt Nam- Wheat Ridge, Colorado. Nhìn lại khi em còn trong ngành Ấu đoàn vẫn còn nhờ nhà thờ và hội trường của giáo xứ Presentation Of Our Lady để cho Thiếu Nhi sinh hoạt. Lúc em lên ngành Thiếu, giáo xứ bắt đầu xây dựng nhà thờ riêng của giáo xứ ở thành phố Wheat Ridge. Lúc này thì thiếu nhi vẫn còn học trong nhà Bank một căn nhà cũ của khu thương mại mà giáo xứ mua lại. Và vì là giáo xứ mới

nên vẫn chưa có phương tiện như bàn ghế cũng như phòng học cho các thiếu nhi, vì vậy chúng em vẫn ngồi dưới đất để học, và các lớp học được ngăn chia bằng các tấm bạt. Tuy phương tiện lúc đó chưa được đầy đủ mấy, nhưng Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua - Denver vẫn hăng hái sinh hoạt mạnh mẽ và tiến triển không ngừng. Nhờ sự quan tâm đặc biệt của các cha, tinh thần đoàn kết phấn đấu xây dựng của các Hội Đồng giáo xứ hợp tác cùng các bậc phụ huynh và giáo dân trong xứ Giáo Xứ Nữ Vương Tử Đạo Việt Nam đã xây dựng được một hội trường khang trang dùng cho những ngày lễ đặc biệt và cho các Thiếu Nhi sinh hoạt - Hội Trường Nữ Vương Hòa Bình.

Hiện nay có rất nhiều Thiếu Nhi và Huynh Trưởng tham gia sinh hoạt trong đoàn. Có Ban Văn Hoá, ngành Việt Ngữ, Giáo Lý, và Giám Luật cùng tích cực tham gia giúp các Trưởng trong việc giúp các em học hỏi văn hóa Việt Nam và đào tạo các em thiếu nhi trở thành những người kitô hữu thánh thiện và một người công dân tốt theo đúng tôn chỉ của Phong Trào.

Riêng em được giáo dục và lớn lên trong Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua - Denver từ khi còn nhỏ như một ấu non, cho tới hôm nay đã là một huynh trưởng

trong đoàn. Giờ em đã khôn lớn hơn, và mong sao các em ấu nhi hiện giờ, cũng có dịp lớn lên trong một cuộc sống đầy sự yêu thương và tốt đẹp như trong một đoàn thể này. Mong các trưởng tiếp tục đoàn kết và hướng dẫn các em trong đoàn trở thành những chứng nhân Tin Mừng của Chúa Giêsu Thánh Thể mai sau. Xin cảm tạ Chúa Giêsu Thánh Thể và Mẹ Maria đã gìn giữ và hướng dẫn đoàn chúng con trong suốt 25 năm qua.

Nhân dịp Đoàn Thiếu nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver mừng ngân khánh 25 năm. Con xin kính chúc Cha Chánh Xứ Hilary Nguyễn Hải Khánh, Cha Tuyên Úy Leo Vũ Đình Huyền, quý cha cụu chánh xứ, quý cha cụu tuyên úy, các thầy cô, các huynh trưởng đương nhiệm, và các cụu huynh trưởng, cùng quý vị phụ huynh, và các em Thiếu Nhi một ngày lễ mừng ngân khánh của đoàn thật vui tươi và vui vẻ.

Nguyện xin Chúa Giêsu là lý tưởng của Thiếu Nhi chúng con luôn che chở và nâng đỡ Đoàn Kitô Vua-Denver chúng con càng thêm tuổi, càng mạnh mẽ, và càng khôn lớn hơn.

Tr: Maria Hoàng Nhật Mỹ
Phó Nội Vụ Đoàn Kitô Vua – Denver

10 ĐIỀU TÂM NIỆM

Nhạc: Phan Đức

Kỷ Niệm 25 Năm Thành Lập Đoàn Kitô Vua Denver

♩ = 119

1-Thiếu Nhi mỗi sáng dâng ngày. Đếm tô đời sống, hương bay nguyệt cầu. 2-Thiếu Nhi Thánh Thể nhiệm mầu. Tôn sùng rước lễ nhà châu viếng thăm. 3-Thiếu Nhi thánh giá Chúa năm. Nhìn lên phần khởi chuyên cần hy sinh. 4-Thiếu Nhi nhờ Mẹ đĩnh ninh. Quyết làm gương sáng xứng danh tông đồ. 5-Thiếu Nhi mọi việc nhỏ to. Tinh thần vâng phục chuyên lo đậm đà. 6-Thiếu Nhi đảm đảm nét na. Nói năng hành động nôm nà trắng trong. 7-Thiếu Nhi bác ái một lòng. Tim luôn quảng đại mới mong giúp người. 8-Thiếu Nhi ngay thẳng trọn đời. Nói làm đúng mực người người tin yêu. 9-Thiếu Nhi dù khó trăm chiều Chu toàn bốn phận mọi điều chăm chuyên. 10-Thiếu Nhi thực hiện hoa thiêng Chép ghi mỗi tối cộng biên mỗi tuần.

Nếu có ai hỏi rằng trong cuộc đời làm Huynh Trưởng bạn có kỷ niệm nào đáng nhớ nhất? Có lẽ tôi không trả lời được vì có biết bao và biết bao kỷ niệm đáng nhớ! Từng kỷ niệm với các em và từng kỷ niệm với các anh chị em HT, DT là mỗi một món quà đáng nhớ mà tôi sẽ nhớ mãi và trân quý trong suốt cuộc đời này. Có những kỷ niệm vui và cũng có những kỷ niệm buồn nhưng không hề gì, nếu không có buồn thì làm sao người ta biết quý những niềm vui và nếu không có tí niềm vui nào thì vô thiếu nhi làm gì nhỉ?

Ồ! Và trong muôn vàn kỷ niệm đó tôi bỗng nhớ đến các em thiếu nhi thật dễ thương trong chuyến đi Đại Hội Nghĩa Sĩ tháng bảy vừa qua với những kỷ niệm nho nhỏ nhưng thật là đáng yêu.

Không như lần tổ chức Đại Hội Nghĩa Sĩ năm 2000 các HT trong Ban Tổ Chức đoàn có thật nhiều thời giờ để chuẩn bị. Chúng tôi lần đó có tới gần 1 năm trời để chuẩn bị, trong khi lần này chỉ có đúng 3 tháng để planning, fundraising và chuẩn bị cho mọi thứ.

Điều lo trước nhất và chính hết là làm sao có thể motivate để các em có thể đi được thật nhiều. Vì chỉ cần cho các em đi được nhiều. Khi đi nhiều thì các em sẽ vui và khi vui các em sẽ dễ dàng mở lòng để mà học hỏi. Trong thời gian đầu lòng tôi đã có lúc chùng xuống thật nhiều vì thấy các em không cảm thấy hứng thú cho một chuyến du hành xa này. Ấy thế mà càng gần đến ngày, các em rủ nhau đi càng nhiều. Nhiều đến nỗi ban tổ chức phải say no to một

vài HT đăng ký trễ. Và con số tổng cộng đi tham dự đại hội của đoàn cũng lên tới 81 người!

Điều lo thứ hai và cũng là điều nặng nề nữa đó là tiền! Tuy tiền bạc không mua được tất cả nhưng tiền bạc có thể dùng để...thuê xe và mua...đồ ăn! ☺ Chúng tôi đã phải đắn đo thật nhiều khi đưa ra giá tiền. Đúng ra ban tổ chức muốn có nhiều việc nho nhỏ để các em có thể cùng làm với nhau vừa tạo được tình thân vừa có công đóng góp và nhờ đó các em cũng sẽ ý thức được rõ ràng hơn về giá trị của tiền bạc. Nhưng

đăng ký quá đông nên ngoài chiếc xe bus lớn, ban tổ chức phải thuê thêm 3 chiếc mini van nữa mới gọi là tạm đủ đó là chưa kể một số HT đi riêng sau 2 chiếc xe nữa.

Tại sao các em đi? Đa số các em có lẽ just for fun. Một số khác vì đi theo bạn bè cũng cho vui. Một số nữa vì có phần trong tiết mục văn nghệ nên cũng đi và số còn lại thì gia đình...bắt đi! Về phần vận động cho các em và các trưởng cũng như dự trưởng đi đông đảo là do tất cả các trưởng đã chung tay góp sức vào nhưng công lao vất vả và nhiều nhất là do ba chị em của các trưởng Hương, Hồng, Hiệp và tất cả các trưởng và các em trong ban văn nghệ đã mất rất nhiều đêm và nhiều ngày để soạn thảo và tập dượt gấp vì không có nhiều thời gian.

Một vài điểm nổi bật của lần Đại Hội này so

với lần trước là Ban Nội Dung dưới sự điều hợp của nữ tướng của phong trào là Tr. Đình Ngọc Nga cùng với Ban Chấp Hành Trung Ương trẻ trung đã đưa ra một chương trình thật là đặc sắc với những chương trình thật là linh động và hợp lý, lúc nào cũng cho các em hoạt động luôn tay (they know các em mà hông có việc làm là hông có yên! ☺). Lần này không có những giờ dài lê thê ngồi nghe thuyết trình như lần trước nhưng thay vào đó là những trò chơi liên tiếp không ngừng với đủ thứ nước và cả những trò chơi mạnh và nhanh tập cho các em tinh thần đồng đội và ...have fun! Đặc biệt trong lần này Ban Tổ Chức có mời 2 guest speaker nổi tiếng là Frere Phong với chủ đề: “The Young Vietnamese American Catholic Idol” và Doug Her-

riott mình muốn là một việc nhưng rồi thời gian quá gấp rút nên các em đã không giúp được gì nhiều và thế là HT và DT lãnh đủ. Cũng may hay nói đúng hơn là rất may ở đây chúng ta có được cơ hội serve đám cưới để gây quỹ và nhờ sự hy sinh, giúp đỡ của tất cả các HT, DT nên với 2 lần serve đám cưới, cộng với sự ủng hộ của một số mạnh thường quân nên đi về đã không những không thiếu mà còn dư chút ít nữa nên phải nói là rất may.

Mang gần 70 các em đi trong chuyến đi nên vấn đề an toàn và sức khỏe là vấn đề quan trọng nhất mà ban tổ chức phải lo. Từng nhóm nhỏ được chia ra và mỗi nhóm có một HT và một DT lo liên lạc trước khi đi, trong thời gian đại hội và trên đường về. Vì số các em và HT, DT

Đại Hội Nghĩa Sĩ 2005

LIVING IN THE Light!

mann với chủ đề: “Sex Appeals” đến để nói chuyện với các em. Frere Phong với dáng đi và lối trình bày vui nhộn làm cho các em ham thích để đi vô chủ đề của giới trẻ hôm nay. Doug Hermann trái lại đã làm cho nhiều em phải khóc khi nói về tính dục và những câu chuyện thương tâm trong lứa tuổi của các em. Chỉ riêng một phần này nhiều em đã tâm sự các em biết rõ sẽ phải làm gì cho tương lai của mình...

Nói về chuyện của Đại Hội thì không bao giờ hết. Những điều hay, những điều dở, thành công và những thiếu sót cần sửa. Nhìn chung về phía Ban Tổ Chức có thể nói là một thành công vì đã nhìn được những nhu cầu của các em và đưa vào chương trình cụ thể. Thành công vì đã lo chu đáo mọi thứ, nhất là phần chuẩn bị cho 2 ngày chơi những trò chơi thật là qui mô và đặc sắc. Các em thú nhận chưa bao giờ trong đời được chơi những trò chơi vui như vậy!

Còn riêng đoàn TN Kitô Vua thì sao? Nói cái dở trước nha— Điều mà dở lớn nhất trong tất cả cái dở là thuê nhầm chiếc xe bus từ hồi tạo thiên lập địa! Cái nhan sắc của nó đã xấu thì chớ (nhìn là thấy hông ưa được rồi), cái air conditioner cũng hông có work hay nói đúng hơn là nó già lợm khộm nên chạy rất yếu! (hông biết giống

ai? ☺). Còn nữa, cái đèn ở trong rest room cũng hông có work. Nhưng cái tệ hại nhất là trên đường về một tấm kính của xe cũng như chiếc răng của ông già đã không chịu đựng được những cơn gió lốc của đời đã nứt ra và tí nữa thì bay vào trong xe. Chúng tôi đã dùng CB để cho tất cả các xe dừng lại để chờ đi mua “bandage” về mà dán vết thương của xe lại. Trong lòng tôi lúc đó cứ lo không biết có mang các em về được tới nhà không. Ấy thế mà rồi cũng xong. Tội nghiệp các em đã bị một cơn hốt hoảng hết vía. Trong khi các em nhao nhao bàn tán về tấm kính và các HT nam lo vá vúi ấy vậy mà vẫn có người nằm ngủ được mới hay chớ! ☺ Nói đại nha, lỡ hôm đó về mà có chuyện gì chắc là phụ huynh sẽ lôi các HT ra chém hết quá mà người đầu tiên bị chém sẽ là ... tôi! Vì cái tội đã ham của rẻ (rẻ hơn tới cả gần 3 ngàn đồng ai mà hông ham!) nên để cho con em họ ngồi trên cái xe vừa cũ kỹ, vừa xấu xí, vừa hông có an toàn nữa. Bài học được là “Chớ có tham của rẻ, của rẻ là của ôi! Nếu của rẻ, đồ tốt mà có thêm “rebate” thì okay! ☺”.

Còn về điều tốt và cũng là điều an ủi nhất cho ban tổ chức là lúc lên xe đi về Cha Phó Nghiêm Huấn Trung Ương Trần Quốc Tuấn có lên xe bus của đoàn Kitô Vua Denver để chào biệt thì các em đều quyến luyến không muốn về. Khi Cha hỏi các em có đi lần sau

Một kỷ niệm không quên

đều giờ tay sẽ đi lần sau. Có em thì lúc đầu bị gia đình bắt đi nhưng cuối cùng thì lại rất thích. Có em nói nhờ đi lần này mà các em sẽ ở lại Thiếu Nhi để ...được đi lần sau. Các em đa số được mở rộng tầm mắt để thấy tình liên đới giữa các đoàn trong phong trào và nhất là miền của chúng ta...yep, MIỀN TÂY!!! Có một em viết rất dễ thương vì em đã được hưởng niềm vui này cho nên em ước ao sao cho đứa em cousin của em đang 2 tuổi mai mốt lớn lên cũng được đi như vậy! How's cute!!!

Một lần nữa qua bài báo cáo nhỏ này, mình xin được thay mặt cho đoàn, cho ban tổ chức gửi lời cảm ơn đến từng HT, DT và từng các em đã góp công, góp sức cho cuộc tổ chức được thành công tốt đẹp. Xin được đặc biệt cảm ơn đến ban Văn Nghệ đã trình diễn thật xuất sắc, nói theo danh từ bây giờ là "trên cả tuyệt vời"! ☺. Nếu mình là người chấm điểm hôm đó hả, mình sẽ cho Denver hạng nhì! Tại sao? Vì màn kịch "Nguyễn Thái Học" cũng của miền Tây

thật là công phu và đáng được hạng nhất! Cảm ơn anh trưởng ngành, Đình Tiến Đạt đã hồ hào, thúc giục các em tham dự cũng như thúc giục ban tổ chức làm việc cho nhanh lẹ. Cảm ơn trưởng Phương Lan trong ban Ghi Danh đã làm tốt trong việc ghi danh, cảm ơn DT Mỹ Linh trong ban Y Tế đã lo thuốc men

cho các em trong suốt chuyến đi và cảm ơn 2 Tr. nhà bếp - Tr. Hân và Mami Phương đã luôn lo lắng cho bao tử của các em và các trưởng, luôn xách nước chạy theo để cho các em chơi khỏi bị khát. Chúng con cũng không quên cảm ơn hai Cha đã luôn nâng đỡ về tinh thần cũng như vật chất trong chuyến đi này. Cha xứ đã có nói: "Tụi con cứ lo đi nếu thiếu thì Cha bao chót!" Cũng may cho Cha là tụi con kiếm tiền đủ chứ nếu không thì Cha ...lãnh đủ rồi!

Cuối cùng chúng ta cùng cảm ơn nhau và cảm ơn Chúa đã cho chuyến đi được mọi sự tốt đẹp!

Một kỷ niệm không quên,
Hạt Cát

Phong trào TNTT Việt Nam tại Hoa Kỳ đã tổ chức được 2 lần đại hội dành cho các em Ngành Nghĩa Sĩ.

Lần đầu vào năm 2000 tại Houston và lần thứ hai vừa qua, July 4th 2005 tại Chi Dòng Đồng Công, Catharge Missouri. Lần đầu qui tụ được gần 1 ngàn các em NS và HT, DT khắp nơi. Riêng lần vừa qua tổng kết hơn 1 ngàn tham dự viên. Mỗi lần tổ chức đều có những điểm nổi bật riêng. Ngoài những sự thành công có thể thấy được từ bên ngoài, các em thật sự nghĩ gì sau lần tham dự đại hội này?

Để có thể hiểu được các em nghĩ gì nhất là khi tâm trí các em còn rất mới mẻ sau khi tham dự, ban tổ chức tham dự đại hội của Đoàn đã làm một survey nhỏ trên đường về, sau khi dừng xe tại Kansas cho các em ăn phở, chúng tôi đã phát giấy, bút và đặt những câu hỏi như: Các em nghĩ gì sau lần đại hội này? Các em học được những gì và các em có muốn đi lần tới nữa không? ... Sau đây là phần trích đoạn của một số các em đã viết.

Tr. Hạt Cát

"My experience was great. I love it. It was awesome. I love it when we had rallies. It was so fun like in the morning when I was still asleep. I always got hyper after it. It was totally cool. Honestly, I think I'm gonna stay in Thieu Nhi now so I can go again in 2010. I lost one friend but then I made some new ones. It was awesome. I loved the whole thing. It changed my life. It made me like u guys more now. It's awesome how they came up with all of the games. It also made me become closer to God and I got to know chi My Linh better. We had a lots jk coming..."

"DHNS was a new experience for me. At first, I was very reluctant to go but I ended up being forced to go. I didn't like sleeping in the gym for a couple days until they've opened the auditorium. Since more guys left, the gym got cooler. I liked how spirited everyone become and the things we did. I especially enjoyed the plays from all other Doan..."

"My experience at Missouri was alright. I had fun, but sometimes I got bored. I got bored when we ate but all in all it was good. I liked it when we sang at the church. It was AWE-SOMEELY FUN. The songs were good too. I met some new friends: Lily, Phuong, Mitchel... It was all in all fun. I didn't like the sitting down part and getting butt cramp though, and when it was outside, all the bugs and the hot rays. It was grrrrs! There were some cute guys I met too. But I was too shy to talk to them. I wanted to get this guy's

"For me, I liked everything about the DHNS, from sleeping in the gym to the food. The thing I liked most was meeting new people, I made more friends from the last two days than I've ever made. Although I didn't remember most of them, it gave me more confidence to go out and meet new people. For \$100, this was the best time I ever had. When the next DHNS is up, I will be sure that I will be there... It was the best \$100 I ever spent. Do your best to keep this program up for the future generations. I would like to see my cousins that is 2 months old be in this in the future..."

screen name but he left before I could. Well, that's all I got to say..."

"For the past four days, I've learned to make new friends. I've learned to open up to different people from different places. It had definitely changed my life. One thing I didn't like about this convention was that the sleeping arrangement wasn't that great. Over all, this experience was really fun although I lost my voice..."

"Đại Hội Nghĩa Sĩ was awesome...It was everything I expected, and a lot more...The only thing I didn't like about it was that it went by so quickly!... I didn't make as many friends like I usually do at this, so I wish that I had hung out and gotten to know more people...The activities and game were dorky, but it was fun...DHNS was a place where I could act stupid and do embarrassing things and not care because everyone was doing the same . I have a sense of unity because we're all Nghia Si, regardless of where we come from...Nghia Si night was my favorite part...Our play turned out pretty good, considering that at practices we messed around a lot. The sleeping arrangements weren't as bad as everyone made them to be, I thought it was pretty much a big slumber party. I hope that I'll be able to go to the next time as a Huynh Truong and help the Nghia Si have as much fun as I did."

"The past four days are definitely something I won't forget, but I have to honestly say that it didn't change my life. However it made me see that being a Huynh Truong is something I don't want to miss out on. Some things I didn't like about the convention were waiting to take showers and the sleeping arrangements. However, I had a lot more fun than I thought it would. I made new friends and wasn't as shy to participate. Now that I look at it, this convention did change my life. If I had not come I would have probably quit after confirmation and would not have participated. Now I feel that I can open up and be more involved."

"I loved meeting all the other groups from all over the country. I also loved playing all the games and all group activities. It was pretty fun yelling at the other groups. The food was great... I used my \$100 well. Things I didn't like was the HOT, HOT, HOT weather. It was fun playing with our friends and others."

"The convention – These past four days have been very "undecided". What I mean by that is that there were times when I had a blast, and there were other times when it was soo boring! The first day wasn't much fun because nobody knew anybody... it was also very hectic! The second day was much more fun. I've started to get to know many more people. Plus that was when I met... We

A group of people, likely at a convention, with text overlays. The background shows a crowd of people, some wearing white shirts with pink and yellow accents. The text is overlaid on a dark background.

even had our mixer that day. I had tons of fun at the mixer, except it was really short, and everyone couldn't dance comfortably (the songs weren't the best either). The third day was super fun. The concert was awesome, but I was just sad because if I would've known that I could do a dance, I would've. The last day (today) was really sad! I was sad because after meeting everyone I didn't want to say goodbye. I know that we may keep in touch but you never know if/when you'll ever meet those people again. I don't know if I can say I regret meeting new people, but I am saying that I don't regret to go. I had a LOT of fun. I really hope to see those people again. It was all worth it. PS. Wet hair contest ROCKED! I love water activities."

"Full of Love!! Woot Woot !! Having a trip to Missouri was the best. It was fun and very interesting because you get to sing, dance, meet new people, eat, and more! It was great and yes, I loved it a lot, and I hope that I get to come back someday, somehow soon! I loved everything!"

"I thought Đại Hội was very interesting. I had fun at times, but it was boring sometimes. The bus was kind of bad. It was uncomfortable, and it was really hot. We should have got a better bus. Đại Hội was awesome though. I met many people, and had a lot of fun. I was unwilling to go at first, but now I have no regrets. The only thing that could have made it better was to have a better bus."

"I was proud to represent MIEN TAY and DENVER! It was fun playing games and competing with other groups..."

"The DHNS was really fun. I wish they would do it every year instead of every five years."

Đại Hội giúp cho các em về đời sống tâm linh. "It was great just to refresh my religious life because I have been falling behind lately."

"The last 4 days have been amazing. I had a once in a lifetime chance to meet new people, and new ways to connect with God! I have learned things that I have never learned before. I also listened to heartfelt stories that I would like to learn more about."

Còn đây là một chút ảnh hưởng của các speakers và em ước ao sẽ là huynh trưởng trong lần đi tới. "The past few days of the convention was really fun. I was able to make up and catch up with people I really didn't get along with in the past. I was able to get really close with my friends and learn about God with rallies and discussions. The sharing that Mr. Herman had done with the whole group really touched me, it opened my eyes to another perspective of abstinence and the many possible sordid diseases. A lot of games and lectures really showed me how much patience I had. The Nghĩa Sĩ night showed me how much pride I had in my miền as well as state. Mixer night was really fun, but basically everything is fun if you have your friends with you. Hence, I lost my voice but had a lot of fun anyway. All in all, this trip really started off badly, but in the end it was worth while and I'm glad I went. I look forward to the next Đại Hội Nghĩa Sĩ Convention when I become a pink khăn/Huynh Trưởng."

“Nghĩa Sĩ Reflection – During the last four days, I had a lot of fun and reflected on a lot of stuff in my life I’d have a hard time dealing with. The times I thought about my life most was during the guest presentations. I actually cried during the second one. I’d been thinking about chasity until marriage, and the presentation pretty much made me be resolved. The most fun I had was during the Nghia Si night. The mixer was alright...I probably would have had a lot more fun if this wasn’t a church retreat. I had a really guilty feeling the whole time. But most of the time, so much fun! So much laughing and shouting, so it was cool. BUT very hot, humid, and the bathrooms were crowded. I’m planning to go five years later.”

Còn đây là tâm tình của một em, đúng hơn là...một chị: “My experience in DHNS was really great because of the activities and speakers, and what they represent was true...I really like Doug Herman (he made me cry and yet smile...) and fortunate Frere Phong, he was amazing. And I’ve learned a lot of new ways to represent God...All of pinkers and reders gathered together for the teachings of the passion towards us. Even though the difficults of showering and sleeping and sweating, I would go again for the connections of friends and with the main reason making a better connection with GOD!”

Và đây là một ước ao cho các em khác cũng sẽ được đi sau này: “In the past 4 days at DHNS, I have learned how to make friends in new ways. I’ve also opened up more and became more involved so I had more fun than I thought I would. I also heard very emotional stories that made me look at things in a different point of view because no matter how life treating you, you can’t blame God but just go on with your life and BE HAPPY! I just hope that everyone would have a chance to experience this event like I did and hopefully it would change their lives like it did mine.”

Các trưởng mến! Trên đây chỉ là một phần nhỏ trong các tâm tình của các em được trích dẫn ra đây. Cũng như người làm ruộng mong cho tới ngày gặt lúa, các trưởng chúng ta cùng vui khi thấy được những hy sinh, khó nhọc của chúng ta có được những kết quả nho nhỏ trong các em. Có lẽ là tạo được hạt giống không khó nhưng để cho cây lúa được phát triển, phải cần chăm bón rất cẩn thận. Xin các trưởng cùng tiếp tục chăm bón các cây thiếu nhi trong đoàn Kitô Vua và hẹn gặp lại trong lần Đại Hội Nghĩa Sĩ kỳ III vào năm 2010 tại đâu? Chưa biết!

25 Năm Nhìn Lại

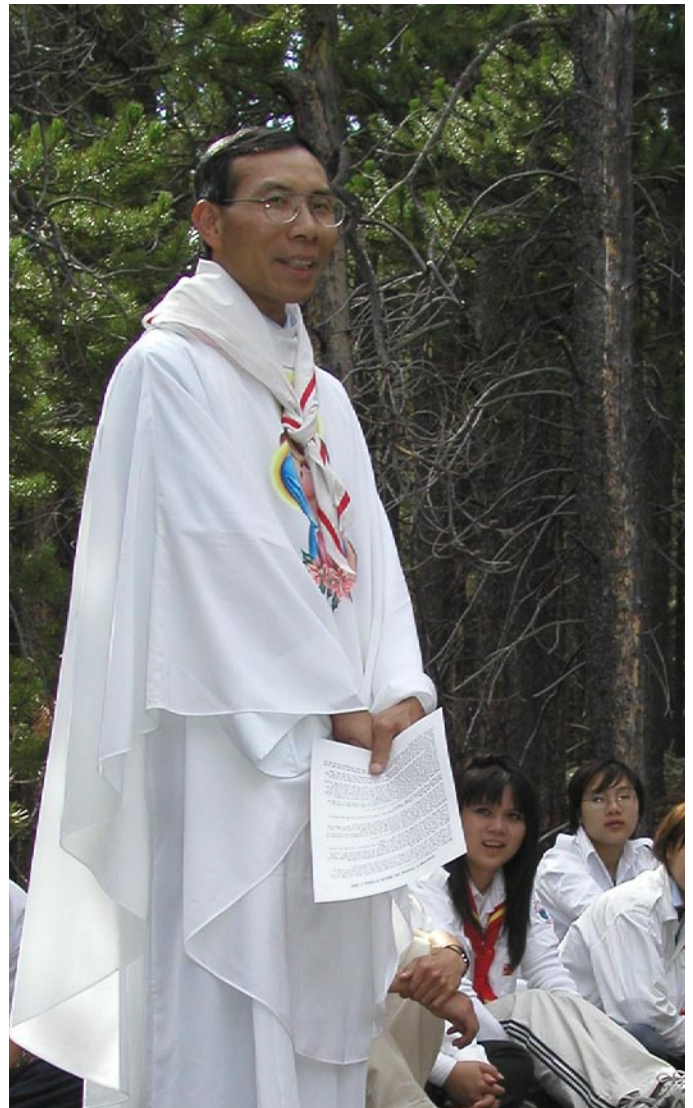
25 năm đã qua! Với đoàn TNTT Ki-tô Vua Denver đó không chỉ là một con số, một dấu chỉ của thời gian, nhưng nó còn mang biết bao nhiêu là kỷ niệm, biết bao nhiêu là dấu ấn đậm nét cùng với biết bao là vui buồn! ◦ Hôm nay nơi ngã rẽ của 25 năm nhìn lại, mang tâm trạng của một người hành khách vẫn còn trên chuyến xe trong suốt 20 năm qua tôi thật không khỏi bùi ngùi. Ngồi đây bên bàn viết này tôi vẫn chưa biết viết gì, chỉ xin góp nhặt một chút những kỷ niệm mà ít nhiều tôi đã và sẽ mang theo làm hành trang trong suốt cuộc đời này.

UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN

Mỗi lần nhìn thấy các trưởng, các em sinh hoạt tôi hiểu được để có được ngày hôm nay đó là công khó của biết bao nhiêu người đi trước – Các Cha tuyên úy, các cựu Huynh Trưởng, các chú các bác, các anh chị trong Hội Phụ Huynh và cả các cựu đoàn sinh nữa. Các Cha thỉnh thoảng có dịp vẫn về hoặc gửi lời thăm hỏi Đoàn Thiếu Nhi. Các cựu Huynh Trưởng thì mỗi người mỗi phương. Có người đã đi làm ăn nơi khác. Có trưởng thì “tòng thê” hay “tòng phu” rồi cũng đi nơi khác. Còn nhiều các anh chị cựu Huynh Trưởng vẫn ở nơi đây và cách này hay cách khác các anh chị vẫn âm thầm giúp cho Đoàn những lúc cần thiết. Trong niềm tri ân và thương tiếc, đặt biệt có hai cựu Huynh Trưởng đã ra đi vĩnh viễn đó là anh Nhuận và anh Danh. Trong dịp kỷ niệm 25 năm này, đoàn Thiếu Nhi xin ghi nhớ mãi trong tim những hạt giống mà các Cha tiên nhiệm và các anh chị cựu Huynh Trưởng đã gieo. Kẻ gieo người gặt. Vâng! Các Cha và anh chị có gieo thì bây giờ các con em mới được gặt và rồi mỗi người một tay, vừa ăn lại vừa tiếp tục gieo hạt cho thế hệ sau lại được gặt tiếp những hoa quả tốt đẹp!

ƠN GỌI

Không biết cả bao nhiêu năm tuy sinh hoạt trong đoàn đã lâu nhưng tôi chỉ nghĩ đơn giản công việc của một huynh trưởng là đến giúp cho các em, là dạy lớp cách này hay cách khác và cũng học từ các trưởng, từ các em những điều hữu ích cho mình. Mãi cho đến một lần tĩnh tâm với cha Phó Martin Trần Dũng Lực, Cha nói rằng “Huynh Trưởng là một Ơn Gọi”. Tôi biết và tôi đã từng nghe nhưng có lẽ chưa bao giờ tôi bị đánh động như vậy. Mỗi người ai cũng đều có một ơn gọi và người huynh trưởng ngoài ơn gọi của mình lại mang trên mình thêm một ơn gọi nữa là mang Chúa Giêsu Thánh Thể đến với các em bằng hai phương pháp tự nhiên và siêu nhiên. Tôi là một con người bất toàn cũng không có nhiều kiến thức để mang đến cho các em, chỉ xin làm một dụng cụ nhỏ bé trong bàn tay quan phòng của Thiên Chúa để xin Ngài sử dụng hoàn toàn theo ý của Ngài.

BIẾT ƠN VÀ HY SINH

Nếu nói về biết ơn thì có lẽ không sao kể hết được những hoa trái mà đoàn đã nhận được – Biết ơn Các Cha các cụ Huỳnh Trưởng đã dành những chúng ta cũng phải biết ơn các em đã từng đến rồi đi trong một khoảng thời gian nào đó. Chắc chắn có nhiều em đến vì muốn học và cũng có ước muốn được sống trong môi trường của một người công giáo Việt Nam nhưng cũng không thiếu các em đến chỉ vì cha mẹ bắt buộc miễn cưỡng đến cho qua đi thời gian. Cho dù các em đến với mọi lý do nào đi nữa riêng tôi vẫn muốn tỏ lòng biết ơn các em. Các em đã dạy cho tôi nhiều bài học – từ bài học luôn biết sống vui, hết lòng với mọi người và nhất là bài học kiên nhẫn. Vâng! Có nhiều lúc các em “vui quá” vui đến nỗi không để ý đến những người chung quanh và không muốn nghe ai cả. Đó là lúc tôi cần đến bài học kiên nhẫn nhiều nhất.

Nói về hai chữ Hy Sinh trong cái nghĩa hạn hẹp hy sinh cho đoàn. Chúng ta vẫn thường nghe nói các anh chị huynh trưởng hy sinh thời gian, công việc giúp cho đoàn

nhưng với tôi vì có lần được nghe linh mục Đoàn Đình Bảng nói câu này: “Chúng ta phải cảm ơn những người thân trong gia đình. Những người đã hy sinh phần của họ để chúng ta có thể hy sinh phần của chúng ta” Đúng vậy! Nếu không có những bậc cha mẹ hay anh chị có lẽ phải cố làm thêm việc nhà để con để em của mình có thời giờ để đến giúp cho các em thiếu nhi. Cũng vậy, không thể không kể đến những người vợ, những người chồng của các anh chị huynh trưởng đã hy sinh thời gian lo thêm cho con cái, cho việc nhà để chồng, để vợ có thêm thời giờ, nhất là những thời giờ cuối tuần đúng ra là riêng cho gia đình để dành thời giờ đó cho thiếu nhi. Riêng tôi, chỉ muốn mượn nơi đây vài hàng để tỏ lòng biết ơn bà xã tôi đã luôn ủng hộ và hy sinh trong suốt thời gian 20 năm qua để tôi có thể có thời giờ lo được nhiều việc cho thiếu nhi hơn. Tôi vẫn nhớ mãi cha cụ Tuyên Ủy Trần Dũng Lực vẫn nói câu này là “Chúng ta cùng cảm ơn Chúa và cảm ơn nhau.”

MỘT THẾ HỆ “RỪỞI”!

Một nét đặc thù khá đặt biệt của đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver là có sự cộng tác làm việc chặt chẽ giữa các huynh trưởng “nhớn” và các huynh trưởng trẻ. Với tôi, sự cộng tác hài hòa này mang được nhiều ưu điểm của cả hai giới – Sự hăng say, nhiệt thành với thật nhiều trí sáng tạo của giới trẻ cộng với sự chín chắn và nhiều kinh nghiệm của các anh chị lớn làm cho những công việc được nhiều kết quả hơn. Xin được để một dấu ngoặc nhỏ nơi đây - để có được kết quả ngày hôm nay, Đoàn cũng phải vượt qua những thử thách, xung đột và bất đồng ít nhiều giữa các huynh trưởng cho dù cùng thế hệ hay cách nhau nửa thế hệ. Nhưng đó chỉ là những tiểu tiết không đáng kể và chỉ là những vụn vặt bình thường. Cũng nhờ ơn Chúa và lòng yêu trẻ mà mọi việc đều được trôi qua tốt đẹp.

WHAT'S NEXT?

25 năm đã qua! Mỗi chặng đường ít nhiều đều mang một ý nghĩa nào đó cho Đoàn và cho mỗi người. Đoàn Thiếu Nhi đang bước qua một ngã rẽ lớn. Đêm nay ngồi đây bên chiếc bàn này, một câu hỏi lớn cho riêng tôi “What’s next?”. Vâng! Điều gì sẽ kế tiếp? 5 năm? 10 năm? Hay 20 năm nữa? Câu hỏi này không đơn giản và có lẽ mọi người hay những ban điều hành kế tiếp sẽ tự trả lời cho chính mình.

12g40 đêm
Tr. Hạt Cát

Giấc Mơ Thành 1/2 Sự Thật

Phi Hùng

Trong một tối thứ bảy, vì mình quá phồng nên ở nhà một mình dọn dẹp phòng vì những cô gái đoàn trang chề là mình quá ư cao lớn nên không xứng với họ.

Trong khi dọn dẹp thì mình đã tình cờ thấy được tập Thông Xanh 2005. Vì hiếu kỳ muốn tưởng nhớ lại năm vừa qua, nên mình đã lấy ra đọc và tình cờ đọc được bài của Anh Đạt tựa là “Giấc Mơ Ngành Nghĩa Sĩ.” Mình muốn trích ra đoạn như sau:

“Tương lai Ngành Nghĩa Sĩ thiệt nhiều hứa hẹn. Một ngày nào đó Ngành Nghĩa Sĩ sẽ không còn là gánh nặng cho Đoàn, ngược lại sẽ là những thanh thiếu niên ưu tú đóng góp và tham gia thật nhiều những chương trình thăng tiến và là nền tảng tương lai của tuổi trẻ trong phong trào Thiếu Nhi Thánh Thể nói chung và Đoàn Kitô Vua Denver nói riêng.”

Sau khi đọc xong đoạn này, mình rất hãnh diện và vui mừng vì giấc mơ “nói riêng” của cựu Ngành Trưởng đã thành công! Nhìn Ngành NS hôm nay và nói là NS của Đoàn Kitô Vua Denver là một gánh nặng của Đoàn thì không ai sẽ tin. Lý do là vì các em NS dễ thương của chúng ta quá ư là hăng say, nhiệt tình, và thánh thiện.

Hăng say cỡ nào? Bề ngoài thì ai cũng thấy là Ngành Nghĩa đã hoàn thành nhiều “projects” trong năm. Như nhiều người không thấy là các em NS đã bỏ nhiều thời gian như sleep over ở nhà bạn bè làm hóa trang, nướng bánh ngọt để gây quỹ cho nạn nhân lũ lụt, và những tháng trước khi Tết và Trung Thu các em đã ở nhà thờ từ 5PM thứ sáu, suốt ngày thứ bảy, và tới chiều 5-6 giờ tối Chúa Nhật ở nhà thờ để tập tành và chuẩn bị cho các tiệc mục.

Nhiệt tình cỡ nào? Qua bao nhiêu việc làm của các em, không có một em NS nào than khó khăn hay mệt nhọc. Hơn nữa, nhiều em đã cảm nghiệm ra niềm vui trong phụng sự (Joy in Service.)

Thánh thiện cỡ nào? Đại đa số các em nghĩ là Đoàn Thiếu Nhi, Ngành NS, và các bạn bè trong Thiếu Nhi đã giúp từng em tìm hiểu Chúa nhiều hơn. Khi hỏi là ai là anh hùng trong lòng em? Nhiều em trả lời là “God is my hero.”

Mỗi lần nghĩ tới các em NS của Đoàn, mình thường có một niềm vui khó tả. Và đôi khi cũng đi theo cái niềm vui đó là một sự lo âu và sợ hãi. Lo âu vì mình suy đi nghĩ lại là tại sao mà Ngành có sự thành công như ngày hôm nay?

Phải chăng là vì BQT đã có special treatment cho Ngành? Cũng không hẳn. Vì xưa nay BQT luôn luôn ưu tiên cho ngành NS vì ít HT.

Phải chăng các trưởng của ngành “bảnh” đặc biệt? Cũng không đúng lắm, vì nhân tài năm nào cũng có.

Sự thật là câu trả lời không phải nằm ở năm nay không. Câu trả lời theo mình nghĩ là vì nhiều năm trước Đoàn đã bắt đầu chuẩn bị dựng cờ khởi nghĩa cho Ngành thoát khỏi sự đô hộ của cách suy nghĩ bảo thủ trong thế giới mới.

Nếu các bạn nhìn lại vài năm về trước, Đoàn đã theo sự hướng dẫn của cựu Đoàn Trưởng hiền hậu (Anh Đăng) và bắt đầu thúc đẩy phong trào TNTT theo một đường hướng mới mẻ. Lấy động chế tịnh. Vì các em NS có nhiều sự khác vọng và tràn trề sức lực nên nếu muốn các em hăng say thì Ngành cần phải có một phong cách, một tinh thần hăng say và sống động. Theo phương cách này, Đoàn đã thử nhiều thí nghiệm trong những năm qua như thúc đẩy các em thành huynh trưởng sớm tuổi hơn, thành lập nhiều cơ hội đi làm công tác xã hội. Nhưng vì thay đổi là biến hóa không ngừng, Ngành Nghĩa Sĩ đã trải qua nhiều phong ba. Các huynh trưởng mất lòng nhau, có huynh trưởng đã rời khỏi ngành vì lý do này. Nhiều

projects đã bắt đầu nhưng không có kết thúc. Nhiều trưởng mất lòng tin với Phong Trào và thậm chí có một nhóm thanh thiếu niên đã tách ra khỏi Đoàn. Sự xuất hiện của nhóm này nói lên là Ngành Nghĩa Sĩ đã không có thể làm tròn bổn phận duy trì và dạy dỗ các em thanh thiếu niên thành những phần tử tốt của xã hội và Giáo Hội.

Cho dù có nhiều sự khó khăn, đoàn đã ưu tiên cho ngành và đã thúc đẩy những HT sống động nhất, hăng say nhất, và kinh nghiệm nhất trong Đoàn vào Ngành Nghĩa. Sau đó Đoàn đã tài trợ vật chất và tinh thần cùng với sự hiểu biết và thông cảm rất lớn lao cho Ngành. Vì thế, Ngành Nghĩa Sĩ’s dream đã trở thành sự thật.

Nói tóm lại là Ngành Nghĩa Sĩ được tốt như ngày hôm nay vì sự giúp đỡ của Đoàn, từ cha Tuyên Úy tới các trưởng đã nhiệt tình, kiên nhẫn, và yêu thương trong những năm qua. Người Mỹ có câu, “Cần một làng để dạy một đứa trẻ”, nên mình nói theo TN là cần một đoàn để đào tạo một NS tốt. Đúng thiệt là không phải một sớm một chiều mà là một công tác nhiều năm.

Trong lời kết thúc mình muốn xin các trưởng hãy cố gắng hăng say và cũng tiếp tục vì Đoàn đã vất vả nhiều năm mà gặt hái được chưa đầy một năm. Ít quá bà con ơi, còn chưa đủ đâu!!!

2 tuổi em vừa lên, đoàn Kitô Vua-Denver mới ra đời.

5 tuổi mới lên em nhập vào Đoàn.

Ngày đầu tiên em đến với Đoàn,
Anh Chị Huỳnh Trưởng hằng tuần dạy cho,
Mỗi ngày hãy nhớ đọc kinh dâng mình.

Thiếu nhi mới vào em chẳng hiểu chi
Học hỏi anh chị mai nay làm gì?
Àn uống lời Chúa sẽ no phần hồn
Ngày đêm cầu nguyện liên miên
Hôm nay nghĩ lại em học rất nhiều

Lên Thiếu em hiểu nhiều hơn
Ai nào biết được mình sẽ ra sao?
Phải siêng học tập để mai giúp đời.

Đoàn sinh hoạt, học tập rất vui
Ở ngoài sinh hoạt, ở trong học bài
Àn tình anh chị dạy cho
Này em nên nhớ để mà tiến thân

Từ khi bước vào Nghĩa Sĩ
Nghĩ lại cũng mới đây thôi
Thêm Sức cũng là hành trang vào đời
Từ từ tưởng đã xong xuôi.

Không ngờ Chúa vẫn còn thương
In vào sổ sách của Huỳnh Trưởng Đoàn
Tới giờ được Chúa thương hơn
Ôi sao cho trọn tâm tình Chúa thương?

Vậy thì mến Chùu yêu người phải không?
Ủy thác vào Chúa Tình Thương
Ai mà biết được, 25 năm tới rồi!!!

Ấu Nhi #1

Dòng Đời

Một thiếu nhi xấp xỉ tuổi năm mươi còn sinh hoạt trong Thiếu Nhi, có thể coi giống như một chuyện hi hữu, nhưng đó lại là chuyện có thật trong đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver.

Sinh ra tại một làng quê xa xôi miền tây Việt Nam, gia nhập vào Thiếu Nhi khi vừa năm, sáu tuổi, được hấp thụ nền giáo dục của cha thầy nơi xứ đạo thân yêu, vui chơi và lớn lên với những thiếu nhi khác cùng trang lứa trong Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể Việt Nam trong xứ.

Niềm vui dễ thương và duy nhất là những sinh hoạt vui chơi học hỏi trong đoàn Thiếu Nhi, kỷ niệm của thời thơ ấu xa xôi đó thật vô vàn, tưởng rằng những ngày vui tươi hồn nhiên đó sẽ không bao giờ bị mất đi, vì đó là niềm vui duy nhất và quý nhất của một thiếu nhi đơn sơ sinh ra và lớn lên trong phong trào. Niềm vui này chắc chắn cần phải gìn giữ bằng mọi giá.

Nhưng cuộc đời có mấy khi được như ý, thời thế thay đổi và biến cố lịch sử đã làm cho những sinh hoạt của Phong Trào phải gián đoạn, cuộc đời đang vui tươi như mất đi tất cả tương lai, mất đi tất cả những gì quý nhất trên cõi đời trần gian này.

Sau cơn mưa trời lại sáng. Năm 1994 được trở lại sinh hoạt trong đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver như tìm lại được ánh sáng, tìm lại niềm vui đã mất đi ngày nào, cuộc sống hồn nhiên bỗng tươi vui trở lại, nhìn thấy huynh trưởng hăng hái và các thiếu nhi

đơn sơ là niềm vui vô tận. Được cùng sinh hoạt đùa chơi với các thiếu nhi nhí nhảnh vui tươi làm lòng thấy rộn ràng, Nhìn thấy các trưởng từng lớp, từng lớp thay nhau vun xới cho đoàn lòng cảm thấy hạnh phúc vô vàn.

Xin được tạ ơn Quý Cha, Quý Thầy đã thành lập đoàn Thiếu nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver cho chúng con. Xin cảm ơn quý trưởng đàn anh, quý trưởng đương nhiệm vẫn đang cố gắng xây dựng cho đoàn mỗi ngày mỗi tiến bộ hơn. Xin Cảm ơn quý thầy cô Giáo Lý và Việt Ngữ đã đảm nhiệm một phần lớn trong việc giáo dục các em nên người. Xin Cảm ơn quý ân nhân đã tích cực nâng đỡ đoàn bằng cách này hay cách khác để đoàn có thể sống vươn lên mạnh mẽ như hôm nay, một thành quả rất đáng khích lệ để đánh dấu ngày lễ mừng Sinh nhật 25 năm tuổi mộng mơ.

Lạy Chúa Giêsu anh cả của Thiếu nhi chúng con, không có Chúa chúng con chẳng làm gì được. Chúng con xin muôn đời cảm tạ ơn Ngài và xin Ngài luôn đồng hành với chúng con trong suốt cuộc đời. Hôm nay và mãi mãi sau này. Xin mẹ Maria, thánh cả Giuse và các thánh Tử Đạo Việt Nam luôn gìn giữ và nâng đỡ chúng con trên đường tiến về quê trời.

Gieo hạt trồng cây, hai mươi lăm năm chẵn.
Trổ hoa kết trái, sắc thắm cả bốn mùa.

Thiếu Nhi Già

My Reflection About Thiếu

Nhi

Nam Trân

Mới đây đã 25 năm thành lập đoàn. Mặc dù tôi không cùng gắn bó với đoàn lâu vậy nhưng cũng lâu 'enough' để có thể có tình cảm với đoàn nhiều lắm lắm.

Tôi còn nhớ lần đầu tiên tham gia Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver, còn rất nhiều bỡ ngỡ. Tôi mới Việt Nam qua, không quen ai, không biết tiếng Anh, sợ là phải, bỡ ngỡ cũng đúng. Nhìn mọi người ai cũng nói nói cười cười, tiếng Anh cũng có tiếng Việt cũng có nên làm cho tôi bất run vì dù sao đi nữa cũng có người nói tiếng Việt. Tôi được một anh huynh trưởng dẫn vào một lớp, lúc đó tôi cũng chẳng biết là lớp mấy nhưng chỉ thấy tất cả học sinh, ai ai cũng đeo khăn vàng và đều bằng tuổi tôi vì tôi nhớ đã được hỏi tuổi trước khi bị mang vào lớp cơ mà.

Từ lúc đó tôi bắt đầu tham gia vào Thiếu Nhi. Tôi dần dần lớn lên và trở thành một huynh trưởng. Sự cuốn hút của Thiếu Nhi là gì tôi không rõ, tôi cứ đi sinh hoạt mỗi Chúa Nhật. Nói thật ra, tôi cũng chẳng phải là một huynh trưởng gương mẫu, cũng chẳng yêu Chúa, yêu các em nhiều như những người khác. Đi Thiếu Nhi có lẽ là một thói quen của tôi. Tôi đến chỉ để dạy các em nhưng thỉnh thoảng không biết mình đang dạy gì? Tôi đến Thiếu Nhi để chỉ vui chơi, hoạt động nhưng cũng chẳng hăng say bằng những người huynh trưởng

khác. Tôi đến vì Thiếu Nhi đã là một trong những 'routine' của cuộc sống tôi. Nhưng thỉnh thoảng tôi nhìn lại, nếu như ngày Chúa Nhật nào đó tôi không còn được đi Thiếu Nhi nữa, thì tôi sẽ ra sao? Chắc sẽ thấy buồn lắm, thấy trống vắng lắm và nhất là thiếu đi một cái gì đó. Tôi mừng tượng nếu như tôi đã không đi Thiếu Nhi từ thuở đó, có lẽ giờ này tôi sẽ có những điều khác để làm. Nếu như tôi may mắn, thì tôi sẽ ở nhà, chui đầu vào những bài homework hay projects ở trường. Còn nếu như tôi unlucky, tôi đã quen những bạn xấu, rồi sau đó có ai biết được cuộc sống tôi sẽ ra sao?

Những người bạn tôi có hiện nay, đa số đều trong Thiếu Nhi. Có một lần ba tôi nói với tôi, 'Ba không lo con sẽ đi với những bạn xấu, vì những người bạn con quen đều trong Thiếu Nhi.' Tôi nghĩ lại, cũng đúng thôi, mỗi lần tôi nói với ba đi đâu thì đó không phải nhà Thờ thì cũng nhà một huynh trưởng nào đó. Dù có đi nhiều, đi khuya cỡ mấy cũng không sao vì biết con mình không phải đi cùng những bạn bè xấu.

Những người bạn của tôi đã quen trong Thiếu Nhi đã giúp đỡ tôi rất nhiều, nhất là qua tình thân, tình cảm. Họ luôn ở bên tôi, giúp đỡ tôi trong những lúc tôi yếu đuối, khó khăn nhất. Họ luôn khuyến khích tôi và đem cho tôi những tình yêu thương. Qua họ, tôi mới hiểu được tình yêu của Thiên Chúa, cho tôi lại niềm tin nơi Ngài và nhất là cho tôi trở thành một tôi như bây giờ.

Tôi viết bài này chỉ muốn cảm ơn Thiếu Nhi đã cho tôi những người bạn thật tốt, thật hăng say và thật dễ thương để giúp đỡ tôi thật nhiều trong cuộc sống (you know who you are hi..hi..). Và nhất là Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver, cảm ơn đã cho tôi học hỏi rất nhiều trong cuộc sống. You're awesome!

Cho đến bây giờ tôi vẫn chưa hiểu tại sao??? Tại sao tôi đã gia nhập vào đoàn TNTT Kitô Vua Denver. Có phải chăng tôi vào là để đi

tìm niềm vui trong cuộc sống qua những người anh em HT chúng ta, hay là tôi vào để ...mà tôi chẳng biết. Quả thật tôi vẫn nhớ cái thời xưa ấy, cái thời mà tôi chẳng hiểu Huỳnh Trường là gì? Hai chữ ấy nghe có vẻ dễ hiểu nhưng thật không dễ, thế nên tôi bắt đầu tò mò đi tìm hiểu ý nghĩa của hai chữ ấy qua những người anh chị HT với những bộ đồng phục cùng với những chiếc khăn màu đỏ thật xinh xắn và những nụ cười trên môi .

Một ngày nọ tôi đến nhà thờ, hôm ấy tôi gặp Trưởng Mỹ Linh (già), chị ấy đã giới thiệu tôi đến với anh đoàn Phó Nghiên Huấn với bộ mặt trông thật “Khó Ừ” hihihi... Trong lòng tôi cảm thấy thật lo sợ, không hiểu sao mà bao nhiêu người HT khác tôi nhìn thấy gương mặt họ dễ thương lắm mà nhưng đặc biệt chỉ có anh này làm cho tôi đầy hoảng sợ, lo lắng, nhưng cũng may giờ học đầu tiên hôm ấy anh đã tẩy đi được những ấn tượng trong tôi về gương mặt khó chịu của anh qua những bài hát thật dễ thương của các em thiếu nhi.

Rồi đến họ dẫn tôi đến giới thiệu với anh đoàn Trưởng, ôi cha ơi! Mới vừa thoát khỏi cái khuôn mặt kia thì giờ lại đến khuôn mặt này còn dữ tợn hơn nữa, tôi ngậm

Tại Sao?

ngùi suy nghĩ mèn ơi! chẳng lẽ “ Cán Bộ” của đoàn toàn là những gương mặt dữ tợn thế kia sao? Thế nhưng tại sao nhiều anh chị tham gia

sinh hoạt đoàn thế này. Sau ngày hôm ấy tôi đã đặt ra cho tôi rất nhiều câu hỏi, tôi có nên tiếp tục tìm hiểu về hai chữ HT này nữa không? Tôi tự nhủ mình rằng thôi thì hãy thử xem sao. Thế là tôi lại cố đi tìm câu trả lời, lúc ấy tôi đã gặp được các chị phó nội vụ, ngoại vụ, thủ quỹ và thư ký thật là dễ thương, dễ mến, nhìn gương mặt của các chị thật là phúc hậu, mỗi chị đều có mỗi nét riêng biệt, mỗi người một vẻ mười phần vẹn mười hiiiiio . Lúc đó tôi mới hiểu tại sao mà đoàn TN Kitô Vua của chúng ta đây ngày càng mạnh mẽ và hùng hậu hơn cũng là nhờ vào những gương mặt thân thương của các chị em trong đoàn. Vì vậy các chị cứ nghĩ thử xem, giá như đoàn mình không có các chị thì giờ đây chúng ta có cơ hội để kỷ niệm 25 năm thành lập đoàn không các chị??? Do vậy chúng ta cũng nên tự hào về Huỳnh Trường Nữ Denver phải không các chi.???

Hoa Hồng

HT Nữ Denver dễ thương nhất
HT Nữ Denver dễ mến nhất
HT Nữ Denver hăng hái nhất
HT Nữ Denver nhiệt thành nhất
HT Nữ Denver được nhiều anh Yêu Nhất.. hi hi.

MỪNG NGÂN KHÁNH THIẾU NHI THÁNH THỂ DENVER

Hai mươi lăm tuổi, đoàn Thiếu nhi,
Thăng trầm luân chuyển, đã bao kỳ.
Thiếu Nhi đứng lớp, vườn cao mãi,
Huynh Trưởng từng ban, nối tiếp đi.
Bên Cha sánh bước, sồn chi khó,
Với Mẹ cùng đi, xá ngại gì.
Cha, thầy, nhân sĩ, đầy vun xới,
Chiến Sĩ Tin Mừng, dạ khắc ghi.

Thiếu Nhi Thánh Thể tuổi hăm năm,
Hồn nhiên sinh hoạt mấy mươi năm.
Mến Chúa yêu người, lòng ghi khắc,
Công bằng bác ái, sống thực tâm.
Sinh hoạt mỗi tuần, năng bền chí,
Thánh Thể hằng ngày, kính viếng thăm.
Ôn Thiêng Chúa xuống niềm tin vững,
Sống đạo xây đời, quyết chuyên chăm.

Nhị thập ngũ niên Thiếu Nhi đoàn,
Gắng mong chu tất được thiện hoàn,
Chung xây giáo xứ hòa sinh thái,
Giáo huấn đoàn sinh sống đạo ngoan
Kính lễ quan thầy luôn góp mặt,
Mừng xuân đại hội vẫn chu toàn.
Nén bạc Chúa trao dùng sinh lợi.
Quê trời chào đón khúc hân hoan.

Mừng 25th Thành Lập Đoàn
TNTT Kitô Vua Denver
Trưởng Giuse Phan Đức Độ

Niềm Thao Thức

Tr. Maria Phùng Tuyết Mai

Chung sống trong đoàn hơn mười năm, kỷ niệm êm
đềm vẫn đọng đầy với những khuôn mặt thân thương
trẻ trung, hồn nhiên của các trưởng và các thiếu nhi
trong đoàn, muốn tiếp tục cộng tác trong các sinh
hoạt của đoàn; nhưng chuyện đời không như ý, với
phận nữ nhi thôi đành chịu. Xin vâng theo Thánh Ý
Ngài trong bổn phận làm mẹ hiền và xin cùng liên
kết, đồng hành với đoàn Thiếu Nhi thánh Thể Kitô
Vua Denver trong niềm thương nỗi nhớ.

Sinh hoạt trong đoàn đã bao nay,
Bỗng nhiên thay đổi đến một ngày.
Trách nhiệm gia đình thôi đành chịu,
Thao thức bên lòng mãi chẳng nguây.

25 NĂM HỒNG ÂN

Mến tặng Đoàn TNTT Kitô Vua Denver
Nguyễn Việt Hữu

Muôn đời con cảm tạ Thiên Chúa. Muôn đời con chúc tụng danh Ngài; vì bao hồng ân Chúa ban dư tràn, vì bao mùa xuân sống trong bình an.

Hai mươi lăm năm tuổi xuân, hai mươi lăm năm hồng ân Thiên Chúa
Vang lên muôn muôn bài ca, ta ca vang danh Tình Yêu Thiên Chúa

luôn dắt dìu. Hai mươi lăm năm tuổi xuân,
thương con người. Mau ca lên đi người ơi,

hai mươi lăm năm Tình Yêu Thiên Chúa thương gìn giữ. (Vang lên...)
ta ca vang danh Tình Yêu Thiên Chúa...

...luôn bền vững đến muônmuôn đời. Hết

25 Năm Nhìn Lại

Góp nhặt

Nói đến một thế kỷ ai ai cũng cảm thấy thật là dài, vì có mấy ai trải qua được một thế kỷ. Vậy mà tuổi trẻ thiếu nhi chúng tôi đã tồn tại gần một thế kỷ. Tính từ ngày Phong trào Thiếu Nhi Thánh Thể được thành lập vào năm 1915 tại bên Pháp, lúc đó được mệnh danh là hội tông đồ cầu nguyện. Mãi cho đến năm 1929 được lan rộng đến Việt-Nam và đổi tên với danh hiệu là Nghĩa Binh Thánh Thể. Lấy bốn khẩu hiệu truyền thống: Cầu Nguyện, Rước Lễ, Hy Sinh, Làm Tông Đồ. Rồi cho tới năm 1964 mới chính thức trở thành Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể Việt-Nam, đặt nặng mục đích giáo dục giới trẻ qua phương châm "giới trẻ làm tông đồ cho giới trẻ"

Đoàn Thiếu Nhi Kitô Vua Denver chúng tôi đã đóng góp một phần tư thế kỷ cho phong trào Thiếu Nhi

thánh thể. Đoàn thành lập được 25 năm, cũng từ ngày ấy. Từ ngày Cha Aiseldo Đinh Vương Cần CMC được bổ nhiệm về coi sóc cộng Đoàn Denver, cùng với thầy Andre Maria Đỗ Linh Sáng đã chính thức thành lập Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua vào ngày lễ lá tháng tư 1982, tại nhà thờ Presentation dưới sự chứng kiến của Đức Cha Evans. Lúc đó chỉ có khoảng trên 20 anh chị huynh trưởng và khoảng 200 đoàn sinh thuộc các Ngành Tiền Ấu, Ấu, Thiếu, và Nghĩa Sĩ. Cũng Chính tay Cha Cần đã trao lá cờ Đoàn đầu tiên cho ban thường vụ lúc bấy giờ:

Đoàn trưởng anh Trần Anh Cường, phó nội vụ chị Nguyễn Thị Sen, phó ngoại vụ anh Vũ Văn Chương, thư ký kiêm Thủ quỹ chị Nguyễn Thị Thu Hương.

Tháng 6 năm 1984, Đoàn gửi 10 anh chị huynh trưởng đi tham dự khóa huấn luyện cấp I và cấp II tại Port Arthur, Texas. Sau khóa huấn luyện này thầy trợ úy Đỗ Linh Sáng trở về nhà dòng tại Carthage, Missouri. Cha Đỗ Bình Định, CMC về thay thế làm tuyên úy Đoàn, số đoàn sinh tăng lên 250 em. Anh Đoàn Trưởng Trần Anh Cường tái nhiệm lần thứ hai. Phó nội vụ chị Trần Huyền Khanh, phó ngoại vụ anh Nguyễn Văn Công, thư ký chị Lê Thị Đức, thủ quỹ chị Nguyễn Tuyết Minh.

Cũng trong thời gian này Đoàn đã tổ chức hai kỳ trại hè cho các anh chị huynh trưởng – trại Emmau I và II.

Để giúp cho những buổi lễ và phụng vụ được sốt sắng, ca đoàn Hải Triều được thành lập với khoảng 40 ca viên, thường hát trong các lễ thiếu nhi và các dịp lễ đặc biệt khác.

Năm 1986 số đoàn sinh lên tới 300 em. Ban thường vụ mới cũng được bầu lại. Kết quả anh Tạ Văn Tự được bầu làm đoàn trưởng. Phó nội vụ chị Nguyễn Thu Hương, phó ngoại vụ anh Nguyễn Văn Công, thư ký chị Lê Lệ Chi, thủ quỹ chị Nguyễn Thị Thân. Cũng trong buổi họp này, Đoàn nhận thấy cần phải có một lớp cho các em sau khi đã ở trong ngành Nghĩa Sĩ một thời gian khá lâu nhưng vẫn muốn tiếp tục sinh hoạt. Theo nhu cầu, Đoàn đã lập ra lớp Nghĩa Sĩ Lên Đường. Lớp Nghĩa Sĩ Lên Đường đã được thành lập trước khi Ngành Hiệp Sĩ của Phong Trào được thành hình.

Năm 1987 cha Luca Maria Đỗ Bình Định chuyển về Lincoln, Nebraska. Đoàn bù ngùi tiễn biệt cha tuyên úy, nhưng đồng thời hân hoan đón mừng thầy cựu trợ úy Đỗ Linh Sáng về vinh qui bái tổ trong thiên chức linh mục và là tân tuyên úy Đoàn Kitô Vua. Vui buồn lẫn lộn giữa sự mất mát vị tuyên úy hiền lành, cũng như được gặp lại vị sáng lập ra Đoàn. Sang năm 1988, ban thường vụ mới đã được bầu lại: Anh Nguyễn Văn Công là đoàn trưởng, phó nội vụ chị Nguyễn Thu Hương, phó ngoại vụ anh Trần Văn Lược, thư ký chị Nguyễn Phương Linh, thủ quỹ chị Nguyễn Thu Trang. Vì nhận thấy Đoàn cần phải được thăng tiến, Cha tuyên úy và ban thường vụ đã quyết định mời trung ương về huấn luyện cấp I & II tại Mary Crest, dòng nữ Phanxicô tại Denver. Trưởng huấn luyện có cha Vũ Đức Thông, cộng tác gồm có cha Nguyễn Đức Huyền, thầy Nguyễn Văn Tề (nay là linh mục), và trưởng Liêm.

Năm 1989 Đoàn lại hân hoan đón mừng cha tuyên úy mới Phanxicô Đỗ Cao Tùng, CMC thay thế cha Đỗ Linh Sáng. Ban thường vụ lại được bầu lại năm 1990, Đoàn trưởng vẫn là anh Nguyễn Văn Công, phó nội vụ chị Nguyễn Thu Trang, phó ngoại vụ anh Trần Văn Lược, thư ký chị Trần Thị Cẩm Thanh, thủ quỹ chị Cao Bích

Thủy.

Năm 1990 cũng là một bước ngoặt thay đổi lớn của cộng đoàn Việt Nam tại Denver nói chung cũng như Đoàn TNTT Kitô Vua nói riêng. Tháng 7 năm 1990, cộng đoàn Việt Nam từ gia giáo xứ Presentation Church để lên ngôi nhà của Chúa mới khánh thành. Thánh Đường Nữ Vương Các Tử Đạo Việt Nam và được chính thức nâng lên hàng giáo xứ. Vì là bước chuyển tiếp nên đây cũng là một giai đoạn

khó khăn cho Đoàn khi các em khá đông (gần 500 em) nhưng không có đủ chỗ để học. Các trường phải lấy bạt xanh để ngăn cái building rộng thành lớp học. Không có bàn ghế, các em phải ngồi đất, sách vở kê trên chân. Dầu vậy cũng không đủ chỗ, một số lớp Ấu phải xài quán ăn trong hội trường Thánh Giuse.

Cuối năm 1991, đầu năm 1992 cha Polycarp Nguyễn Đức Thuận, CMC về thay thế cha Tùng. Ban thường vụ vẫn được lưu nhiệm với số huynh trưởng là 44 anh chị và số đoàn sinh đã lên đến 600 em.

Cha Jude Nguyễn Ngọc Ban, linh mục chánh xứ trong thời gian đó, vì nhiệt tâm với phong trào nên ngài đã đi tham dự khóa huấn luyện viên sơ cấp cùng với cha Thuận tại St. Anne Carthage, Missouri vào mùa hè năm 1991.

Sang năm 1992, Đoàn được bầu lại và anh Nguyễn Thế Dũng trong chức vụ đoàn trưởng, anh Nguyễn Việt Hữu phó nội vụ, chị Trần Thùy Trang phó ngoại vụ, thư ký chị Trần Thị Cẩm Thanh và thủ quỹ chị Phùng Tuyết Mai.

Trong nhiệm kỳ này, công việc nặng nề nhất là cùng cộng tác với các đoàn thể khác trong Ngày Giới Trẻ

Thế Giới tháng 8 năm 1993 để đón tiếp Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Trong dịp này, các huynh trưởng Đoàn Kitô Vua, Denver cùng với các huynh trưởng đoàn bạn đã có được vinh dự cùng cộng tác với nhóm bảo vệ Đức Giáo Hoàng để giữ an ninh và trật tự trong buổi gặp gỡ giữa Đức Giáo Hoàng với người Việt Nam tại McNichols Arena.

Vào tháng 10 năm 1992, được sự chấp

thuận của cha chánh xứ, cha Thuận đã lập nên Hội Phụ Huynh Thiếu Nhi Thánh Thể để cùng cộng tác với các anh chị huynh trưởng trong một số lãnh vực để giúp cho Đoàn Kitô Vua mỗi ngày một vững mạnh hơn.

Do nhu cầu cấp bách để đào tạo thêm nhiều huynh trưởng có khả năng để giúp đỡ cho các em, mùa hè năm 1994, Đoàn đã mời Cha Chu Vinh Quang, trưởng Nguyễn Đức Mậu cùng một số huấn luyện viên cao cấp về tổ chức hai sa mạc – Tabor cấp II ngành Nghĩa và Sinai cấp I. Gần 40 trưởng của Đoàn đã tham dự trong hai sa mạc này.

Ban thường vụ kế tiếp được bầu lại cuối năm 1994, đoàn trưởng anh Nguyễn Văn Công, phó nội vụ anh Nguyễn Việt Hữu, phó ngoại vụ chị Nguyễn Thị Phượng, thư ký anh Nguyễn Văn Hoàng và thủ quỹ chị Đinh Thị Thanh Yến.

Mùa hè năm 1995, Denver được trung ương chọn để mở sa mạc Damas III để huấn luyện cấp III ngành Nghĩa Sĩ. Trong dịp này có 3 trưởng của Đoàn tham dự – chị Trần Thị Cẩm Thanh, chị Nguyễn Thị Sự và anh Vũ Văn Hùng cùng cha tuyên úy tương lai Trần Dũng Lực.

Trong thời gian này Đoàn một lần nữa lại được đón mừng cha tuyên úy mới, cha Phạm Hữu Độ về thay thế cha Nguyễn Đức Thuận. Cha mới với nhiều tài nhất là màn ảo thuật trong các thánh lễ.

Hai năm đã qua, một lần nữa ban thường vụ lại được bầu lại năm 1996 – anh Nguyễn Văn Công tái đắc cử chức vụ đoàn trưởng, phó nội vụ/nghiên huấn anh Vũ Văn Hùng, phó ngoại vụ chị Trần Thị Cẩm Thanh, thư ký anh Nguyễn Văn Hoàng và thủ quỹ chị Phùng Tuyết Mai.

Sang mùa hè năm 1996, Đoàn mời cha Vũ Khiêm Cung, tuyên úy ngành Ấu trung ương cùng với trưởng Mậu về tổ chức sa mạc Emmau V tại Chief Hosa. Trên 20 anh chị huynh trưởng đã cùng tham dự sa mạc huấn luyện này.

Mùa hè năm 1997, dưới sự hướng dẫn của cha Độ, Đoàn đã tổ chức trọng thể

kỷ niệm 15 năm thành lập Đoàn với sự có mặt của hầu hết các cha cựu tuyên úy: cha Sáng, cha Tùng và cha Thuận. Các cha đã nhắc lại những kỷ niệm và những gắn bó với Đoàn từ những năm tháng trước.

Cuối năm 1998, Hội Đồng HT bầu anh Vũ Văn Hùng là đoàn trưởng, anh Nguyễn Việt Hữu đoàn phó nội vụ, chị Trần Thị Cẩm Thanh phó ngoại vụ, phó nghiên huấn anh Phan Đức Độ, thư ký anh Phạm Ngọc Lý và thủ quỹ chị Nguyễn Thị Thu Oanh.

Ba năm trôi qua, cha Độ đi nhận nhiệm vụ mới và cha Marin Trần Dũng Lực, CMC về thay thế. Trong tư cách tuyên úy đoàn, cha Lực đã có nhiều cải cách đáng kể cho Đoàn cách riêng và cho giáo xứ nói chung. Từ trước đến nay Đoàn phải chịu trách nhiệm về phong trào, chương trình Việt ngữ và chương trình giáo lý. Bước đầu cha đã thành lập ra ban Việt ngữ, tách ra khỏi chương trình của Thiếu Nhi để các anh chị huynh trưởng có thêm thời giờ để huấn luyện và sinh hoạt Đoàn. Hai năm sau, cha thành lập ban giáo lý để phụ trách lớp Rước Lễ Lần Đầu và Thêm Sức.

Trong thời gian này, Đoàn đã gởi 14 anh chị đi tham dự sa mạc huấn luyện Vươn Lên 19 tại Texas vào tháng 4 năm 1999. Song song với những sinh hoạt hàng tuần, Đoàn cũng chuẩn bị cho các em Nghĩa Sĩ tham dự Đại Hội Nghĩa Sĩ Năm 2000 tại Houston, Texas. Các em đã chuẩn bị văn nghệ, làm banner, học chương trình thăng tiến để thi đua từ hơn nửa năm trước. Và ngày lễ Độc Lập (July 4th) năm 2000, Đoàn đã đưa 59 em Nghĩa Sĩ cùng 10 huynh trưởng lên đường về tham dự đại hội tại thành phố nóng bỏng Houston, Texas. Các em đã mang vinh dự về cho Đoàn Kitô Vua với giải nhất về banner với câu “Uống nước nhớ nguồn” và giải hai về thi đua chương trình thăng tiến.

Hai tuần sau Đại Hội Nghĩa Sĩ, Đoàn TNTT Kitô Vua Denver lại được trung ương một lần nữa chọn làm địa điểm cho hai sa mạc huấn luyện Belem III (Cấp III Ngành Ấu) và Xuất Hành 18 (Cấp II Ngành Thiếu) do hai cha Phan Thế Lực và cha Nguyễn Văn Thành, anh Nguyễn Đình Mạnh Trưởng chủ tịch phong trào, anh Nguyễn Đức Thanh ủy viên nghiên huấn Ngành Ấu trung ương, anh Đào Văn Đức ủy

viên Ngành Nghĩa Trung Ương, anh Nguyễn Thế Điệp, chủ tịch miền cùng các huấn luyện viên trung ương về tham dự.

Cuối năm 2000, ban thường vụ được bầu lại. Anh Vũ Văn Hùng tái cử với chức vụ đoàn trưởng, phó nội vụ anh Lê Minh Đăng, phó nghiên huấn anh Phan Đức Độ, phó ngoại vụ chị Trần Thị Cẩm Thanh, thủ quỹ chị Nguyễn Thị Thu Oanh, thư ký anh Phạm Ngọc Lý. “Hiện tại vì bận công việc gia đình nên anh Lý tạm nghỉ và Đoàn đã mời chị Trần Ngọc Thúy Uyển thay thế.”

Sau bao nhiêu ngày tháng đợi mong, các em thiếu nhi đã được dọn qua lầu hai của Hội Trường Nữ Vương Hòa Bình vào cuối tháng 8 năm 2000 với 28 phòng họp khang trang và rộng rãi.

Tháng 4 năm 2002, cha Vũ Đình Huyền về nhận nhiệm sở thay cha Trần Dũng Lực và cùng với hội đồng huynh trưởng bầu lại ban thường vụ cho nhiệm kỳ mới 2002 – 2004. Đoàn trưởng anh Lê Minh Đăng Đoàn phó nội vụ chị Trần Thị Cẩm Thanh, Đoàn phó ngoại vụ, chị Trần Ngọc Mỹ Linh, Đoàn Phó Nghiên Huấn anh Đinh Tiến Đạt, thư ký chị Trần Ngọc Thư Duyên, Thủ Quỹ chị Huỳnh Ngọc Hân. Đồng thời cũng thành lập nhóm Trợ Tá thay cho Hội Phụ Huynh đang có và ban giám luật, cùng lúc thành lập ngành Hiệp Sĩ dành cho các em sau tuổi Nghĩa Sĩ nhưng vẫn còn muốn tiếp tục sinh hoạt trong Đoàn. Trong thời gian này Đoàn đã tiến mạnh không ngừng nhờ có thêm mười hai dự trưởng ưu tú lên huynh trưởng cấp I, và hai mươi ba dự bị lên lớp dự trưởng. vì nhu cầu các em càng ngày càng đông mà tuổi trẻ Denver thì không ngại dấn thân để phục vụ.

Sau hai năm làm việc trôi chảy tốt đẹp Đoàn Trưởng Lê Minh Đăng đã được lòng yêu mến của đoàn thể và đã được chọn cho nhiệm kỳ thứ hai trong nhiệm kỳ 2004 – 2006 cùng làm việc với anh trong ban thường vụ mới. Đoàn Phó Nội Vụ anh Vũ Văn Hùng, Đoàn Phó Ngoại Vụ anh Trần Hữu Nghĩa, Đoàn Phó Nghiên Huấn chị Trần Ngọc Mỹ Trân, Thư Ký chị Phạm Thị Thu Hương và Thủ Quỹ chị Huỳnh Ngọc Hân.

Trong nhu cầu của Đoàn ngày càng tiến mạnh, Đoàn cần có những huấn luyện viên để có thể giúp huấn

luyện tại địa phương cũng có thể cập nhật hóa những thay đổi của phong trào nên tháng 10 năm 2004 Đoàn đã gửi Cha tuyên úy Léo Vũ Đình Huyền cùng với 5 trưởng trong Đoàn về Houston, Texas để tham dự khóa huấn luyện viên sơ cấp - sa mạc Sinai 11. Các trưởng gồm có: Cha TU Leo, trưởng Lê Minh Đăng, trưởng Trần Ngọc Mỹ Trân, trưởng Phan Đức Độ, trưởng Phạm Ngọc Lý và trưởng Trần Hữu Nghĩa.

Sau những chương trình liên tục của Đoàn trong đó có Sa Mạc Xuất Hành 28 và 29, huấn luyện huynh trưởng cấp I và II Ngành Áu, có trên 30 anh chị Huỳnh Trưởng tham dự vào tháng

9 năm 2005 tại Rocky Mountains National Park. Sa Mạc trưởng anh Nguyễn Đình Mạnh Trường cùng Trưởng Đinh Ngọc Nga, Trưởng Phạm Đình Minh Trung, Trưởng Cao Duy Minh Trí và ba huấn luyện viên sơ cấp của Đoàn.

Tất cả chỉ như mới đây thôi, vậy mà một phần tư thế kỷ đã âm thầm trôi qua. 25 năm nhìn lại, biết bao nhiêu ngày tháng công trình gian nan, bao nhiêu kỷ niệm buồn vui. Đoàn Thiếu Nhi Kitô Vua Denver vẫn đứng vững như rừng thông trên đất trại. Đoàn vô cùng biết ơn những người Cha cao cả, đến rồi đi, để lại cho Đoàn những bài học cao quý, những tâm hồn cao thượng, sự hy sinh không cần báo đáp. Đoàn cũng vô cùng biết ơn toàn thể các anh chị em cựu huynh Trưởng đã một lần dấn thân đóng góp cho Đoàn. và đặc biệt những anh chị đang phục vụ cho Đoàn trong suốt thời gian qua. “ 25 năm có sá gì ..? phải là suốt đời ” . Lời nói của Cha Tùng xin trao tặng Đoàn Kitô Vua Denver nhân ngày lễ mừng 25 năm thành lập.

Ban thường vụ đương thời nhiệm kỳ 2006 – 2008, dưới sự điều hành của Cha Tuyên Úy Léo Vũ Đình Huyền:

Đoàn Trưởng: anh Vũ Văn Hùng
Đoàn Phó Nội Vụ: chị Hoàng Nhật Mỹ
Đoàn Phó Ngoại Vụ: anh Phan Đức Độ
Đoàn Phó Nghiên Huấn: anh Đinh Tiến Đạt
Thư Ký: chị Lê Xuân Hằng
Thủ Quỹ: chị Phạm Thị Thu Hương

Tình Đầu

Có phải trong trắng
Nên nhớ thật lâu
Hay bởi bước đầu
Mộng sâu chưa tỏ

Ngày yêu còn đó
Mùa thu đã đi
Có giữ được gì
Trong con tim nhỏ

Anh là cơn gió
Theo bước mây ngàn
Tình thả mênh mang
Non ngàn sông biển

Như thuyền không bến
Tàu anh mãi đi
Để em luôn nguyện
Bước anh quay về

Em như bến đợi
Một góc tình quê
Mong cơn gió thổi
Xôn xao bốn bề

Tình đong buồn nhớ
Xa cách biệt ly
Đêm soi bóng lẻ
Ngày đêm bóng chờ.

Hoa Hồng

*Thân tặng Hoài Niệm và
các bạn có cùng tâm trạng.*

Tâm Sự Đồi Chút

*Thân tặng thư ký đoàn
Nam Trân*

Hey Trân, rảnh hông? Ra Starbucks đi, có chuyện tâm sự...’ Đang ngồi nát óc suy nghĩ về project của tôi đang làm trong trường, cellular phone liên reo, nhìn caller ID, cô thư ký đoàn, lại có chuyện nữa rồi. Cúp phone xong, tôi biết ngay, lại chuyện đoàn, chuyện thiếu nhi chứ gì nữa.

Thay đồ xong, lái xe tới ngay chỗ cũ, cô thư ký đã ngồi đó tự lúc nào. Bên tay vẫn là cái laptop của đoàn. Chị hai này lại type cái gì nữa đây? Chúa Nhật cũng đoàn, thứ hai, thứ ba cũng nghĩ về đoàn, siêng ghê nhỉ? Là huynh trưởng trong đoàn lâu năm, tôi cũng chẳng siêng vậy. Thời giờ của tôi cho Thiếu Nhi là chỉ Chúa Nhật, họa may siêng lắm thì cho luôn nữa buổi thứ bảy. Còn những ngày khác, phải cho cuộc sống của tôi nữa chứ. Nhưng bây giờ nhìn cô thư ký này, tôi cảm thấy lòng thất lại, hơi xấu hổ một tí. Mang tiếng là một người huynh trưởng Denver, đi đâu cũng nói lo cho đoàn, thương các em thiếu nhi nhưng chả bao giờ thật sự ngồi xuống để làm gì cho đoàn, cho các em cả. Quê thật!

Xóa bỏ ý nghĩ trong đầu, tôi liền đi lại ngồi xuống, rồi pháng ngay một câu như thường lệ, “Chuyện gì nữa đây cô Hai? Cô ‘Hai’ của tôi không nói gì vẫn cặm cụi đọc, chẳng biết là đọc cái gì trên màn hình? Rồi không quay qua tôi nhưng nói, ‘Hey, tới rồi huh? Đọc dùm cái thư gửi cho phụ huynh coi, có sai lỗi chính tả không? Còn nữa, đọc lại phần tiếng Việt gửi cho các trưởng coi, có misspell gì không? ‘You’ biết ‘me’ muh, tiếng Việt không giỏi muh tiếng Anh cũng không xong hi hi...’ Thì ra là vậy, sau muh cái chị ‘Hai’ này lúc nào cũng muống ‘perfect’ thế không biết. Nhìn trên màn hình, tôi check lại cho cô thư ký an tâm rồi nói, ‘Được rồi, không đến nỗi nào’ rồi tôi nhìn lên, cười thoáng một cái, tôi lại hỏi tiếp, ‘Kêu người ta ra, bắt lái xe một đoạn xa thế, chỉ có vậy thôi huh? Rảnh nhỉ?’ Cô thư ký đoàn bấy giờ mới nhìn tôi và nói, ‘Không phải vậy, Tại ‘me’ định hỏi chuyện tí.’ Tôi liền hỏi, ‘Hỏi gì?’ ‘Uh, thì là chuyện về đêm trung thu vừa rồi, ‘you’ thấy sao?’ Tôi liền gặng hỏi, ‘Sao là sao?’ Cô thư ký liền nói, ‘ ‘Me’ không biết, trước khi đó thì lo quá trời, không biết đêm văn nghệ trung thu sẽ ra sao, thấy ai cũng bận rộn, thấy các em tập muh thương. Thấy các trưởng ngành Nghĩa tự đứng ra lo hết cho đêm văn nghệ muh vừa thương vừa lo, thương là các trưởng quá hăng

say lo là không biết với số người không so được với 2 ngành kia, không biết họ có lo nỗi không? Còn nữa, chị thủ quỹ đoàn mình thật tội nghiệp, một tay phải lo hết từ đồ ăn thức uống cho đến tiếp đãi các vị khách quan trọng. Cũng may, có 2 ngành Ấu và Thiếu, được phân chia vai trò và các huynh trưởng các ngành ai cũng thiết siêng năng cho nên mọi thứ đều tốt đẹp. Văn nghệ chương trình thật hay. Đồ ăn, tiếp đãi khách ai ai cũng hài lòng. Thật là tốt.' Tôi liền cắt ngang, 'Thế là hết lo rồi hén? Lo chi cho một, Chúa lo cho mình hết thôi.' Cô thư ký liền nói 'Uh, Chúa lo thì có lo nhưng trong đầu, trong lòng vẫn cũng lo không kém.' Tôi lắc đầu, hết ý kiến, tôi biết cô thư ký còn chuyện khác để tâm sự cho nên hỏi, 'Thế bây giờ lại lo chuyện gì?' Cô thư ký liền trả lời, như sợ tôi đổi ý bất chợt không thèm nghe hay sao ấy? 'Thì 25 năm kỷ niệm đoàn chứ còn gì nữa.' Tôi liền hỏi, 'Bộ không phải mọi thứ đã được phân công hết rồi sao? Ai muốn làm gì thì ghi tên mình trong mục đó. Ai cũng có phận sự riêng của mình.' Cô thư ký liền chỉnh lại, ' 'Me' không phải lo chuyện đó, vì me biết ai cũng hăng say công việc chỉ có cái là 'you' biết tính 'me' thì muốn mọi thứ phải đi đúng, on time, có đôi lúc vì vậy mà hơi lớn tiếng, hơi demand một chút, nhưng vì vậy mà 'me' bị người ta nói là controllable. 'Me' cảm thấy buồn thôi. 'Me' cũng thừa nhận, lúc 'me' làm việc, 'me' hơi nghiêm túc, thúc dục mọi người hơi nhiều nhưng 'me' chỉ muốn tất cả phải xong chứ cứ để tàn tàn thì biết chừng nào mới làm xong việc đây?' Tôi ngồi nghe cô thư ký nói mà lòng cũng cảm thông. Nhiều lúc tôi cũng bực mình cái bà thư ký này, nói chuyện gì như ra lệnh người ta. Kêu giúp đỡ mà giọng nói làm cho tôi feel giống như là phải làm hơn là tình nguyện. Nói thế chứ, bỏ tôi vào hoàn cảnh như vậy, chưa chắc tôi làm tốt công việc như cô thư ký. Có lẽ vì tính cô thư ký có một chút control nhưng các việc làm cũng xong, hoàn tất một cách tốt đẹp. Cũng tội nghiệp, coi bộ làm trong ban quản trị chẳng sướng tí nào. Nói đến đây tôi liền nghĩ

đến câu Chúa nói, 'Ta đến thế gian không phải để cai trị họ, nhưng đến thế gian để phục vụ.' rồi Chúa còn bỏ thêm câu, 'Ai muốn lên trên hết thì phải hạ mình xuống mà phục vụ cho mọi người.' Tôi cảm thấy ban quản trị, dù là phần tử cao cấp trong đoàn nhưng đi phục vụ cho đoàn nhiều hơn là được phục vụ, được mang tiếng xấu nhiều hơn là được khen ngợi. Thôi, Chúa đã chọn, các anh chị đành tuân theo vậy nhé! Tôi bỗng giật mình, trở lại hiện thực, tìm lời an ủi cô thư ký này một chút, 'Thôi, thì ráng vậy, 'me' biết 'you' yêu đoàn, muốn tốt cho đoàn. Không có những người như control thì cũng không thành công, đúng không? Ai cũng vậy thôi, khi có ý kiến thì muốn mọi người theo mình. 'Me' cũng vậy, chẳng khác gì 'you', 'me' cũng control thôi. Nhưng control xấu hay tốt thì phải coi kết quả. Thật sự những gì 'you' đề ra, rồi chính 'you' làm chứ không phải ngồi cho người khác làm, everything was turned out pretty good, đúng không?' Cô thư ký đoàn suy nghĩ một tí rồi nói, ' 'Me' cũng hy vọng là vậy.'

Tôi nhìn đồng hồ, thôi trễ quá rồi, chưa ăn gì tât, liền nhìn cô thư ký và hỏi, 'Ăn không? Chưa ăn gì, đói quá, chỗ cũ nghen?' Cô thư ký nhìn tôi rồi nói, 'Uh!' Chỉ đợi có thế tôi đứng ngay dậy, chưa kịp bước ra xe đã nghe cô thư ký nói tiếp, 'Lát nữa gặp chỗ đó, nhưng nói luôn sợ lát quên. Nhớ thứ sáu này đi châu nghen. Dạo này chắc lo 25 năm quá mà mấy tuần này châu chỉ có 4, 5 huynh trưởng. 'me' lo quá! Hy vọng sau 25 năm, huynh trưởng lại có thời gian đi châu trở lại.' Tôi lắc đầu, hết biết, coi bộ bà thư ký này sẽ còn lo dài dài, và tôi vẫn sẽ còn nghe dài dài. Mong sau đoàn sẽ có thêm những huynh trưởng cũng lo cho đoàn dài dài như vậy để tôi sẽ không những chỉ tham dự lễ kỷ niệm đoàn 25 mà còn nhiều cái hai mươi lăm năm nữa. Ráng lên nhé Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Kitô Vua Denver!

Lựa Chọn

Tôi là người đi sau cùng theo phái đoàn đến thăm nhà tù. Qua những hành lang ngõ ngách và khám xét kỹ lưỡng. Tôi bước nhanh theo phái đoàn sau lưng người cai tù cao lớn vạm vỡ, ngang qua các cửa tù với những song sắt và những thành tường kiên cố, những tiếng la hét vang rộng theo những hành lang dài sâu thẳm, tôi không biết đó là tiếng cười hay khóc và của ai, tôi không dám nhìn thẳng vào bất cứ một tù nhân nào mà chỉ liếc nhìn sơ qua. Tôi bàng hoàng về cảnh tù tội với bầu khí lạnh lùng, ghê rợn, những bàn tay cầm chặt lấy song sắt úp sát mặt vào những song sắt làm in hằn từng lần dài trên khuôn mặt của những người tù tội đang cố nhìn ra khi thấy có người vào thăm. Bất chợt có tiếng gọi vọng ra:

– Anh là người Việt- Nam hả?

Tôi quay lại nhìn quanh và trong căn tù chật hẹp trở lại tôi có thể nhìn thấy tất cả những gì trong đó. Một khuôn mặt trẻ măng non choẹt cũng đang ghì sát mặt vào song sắt với mái tóc đen cắt sát gần da đầu, má hóp, da trắng xanh, hai mắt trắng mở to tròn nhìn tôi như mừng rỡ lắm. Tôi trả lời và hỏi lại:

– Tôi Việt-Nam, em cũng là Việt-Nam hả?

Người tù vừa trả lời vừa với tay ra bắt tay tôi:

– Dạ, em Việt-Nam, anh vô thăm người quen hả?

Tôi tiến lại gần bắt tay người tù và trả lời:

– Không, tôi chỉ đi thăm tù thôi. Sao em bị ở tù vậy?

Người tù cúi mặt nhìn xuống đất rồi ngẩng lên nói:

– Ai cũng hỏi em câu này, em không muốn trả lời.

Tôi biết mình đã lỡ lời nên xin lỗi và hỏi lại:

– Vậy em phải ở trong này bao lâu?

Người tù nét mặt càng buồn hơn trả lời:

– Lâu lắm anh ơi! hai mươi mấy năm lận, anh cầu nguyện cho em với

Tôi hơi giật mình hỏi:

– Lâu vậy à, mà em có đạo hả?

Người tù quay sang một bên và nói:

– Dạ, gia đình em có đạo, còn em từ ngày vào đây em mới tin đạo, tin cho có hy vọng thôi anh ơi! Chứ Chúa nào mà tha tội cho em.

Tôi thông cảm nỗi niềm của cậu thanh niên, bóp chặt tay của cậu rồi an ủi:

– Nếu em thành tâm thống hối cho dù tội gì anh tin Chúa cũng sẽ tha cho em.

Cậu thanh niên nhìn tôi hỏi yếu ớt:

– Thật hả anh ?

Tôi cũng trả lời thiếu lòng tin:

– Anh tin như vậy đó, em cũng tin như vậy đi.

Cậu thanh niên biết tôi cũng chỉ nói lời an ủi nên lảng đi vào chuyện khác:

– Bên ngoài có gì lạ không anh?

Tôi không trả lời cho cậu thanh niên mà lấy tay xoa đầu cậu, mái tóc hình như gần mọc :

– Em có gia đình bên này không?

– Dạ có, nhưng đã lâu rồi không thấy ai vào thăm em. Tôi như muốn ôm chầm lấy cậu ta vào lòng thật thương tâm, và cũng không biết tự lúc nào tôi như đã quen thân lắm với người tù lần đầu tiên gặp mặt.

Bước chân vào đất trại NS Chinh Phục, tôi vui nhìn các em NS hồn nhiên trong những trò chơi thật tự nhiên, vui đùa trong bầu không khí trong lành thiên nhiên. Hình như đây là lần đầu tiên Ngành NS được đi cắm trại nên các em thích lắm vui đùa thoải mái. Ước gì năm nào các em cũng được đi trại như vậy. Tôi mỉm cười thật hạnh phúc, niềm vui của một người HT (già) lâu năm trong Đoàn. Hai mươi mấy năm rồi còn gì! Thời gian trôi qua mau thật, nhớ lại mới hôm nào Đoàn mới thành lập, chính tôi cũng như các em bây giờ ham vui hồn nhiên như các em, vậy mà bây giờ đã cảm thấy mệt mỏi theo thời gian... Đúng như câu: Thời gian không chờ một ai. Tôi lại mỉm cười

ngước nhìn theo tiếng ồn ào của mấy em NS đang đuổ nhau chạy quanh những hàng cây rừng. Một em với tay qua hai thân cây miệng la hét gọi tôi để mong được cứu giúp... Tôi chột rùng mình như nhìn thấy hình ảnh của cậu thanh niên đang ở trong tù, cũng cái cảnh với tay khi gọi tôi. Không biết bây giờ cậu ấy ra sao? Trời ơi! hai mươi mấy năm tù không biết cậu ấy có chịu nổi không?

Hai mươi mấy năm ở trong Đoàn TN mà nhiều khi bản thân tôi còn cảm thấy mệt mỏi than van đủ điều, nhớ lại có lần gặp Cha Tùng ở cuối nhà thờ ngài nói với tôi:

– Cha mừng lắm khi nhìn thấy anh vẫn còn ở trong Đoàn phục vụ cho các em, lâu lắm rồi nhỉ?

Được dịp tôi buông lời than thở:

– Vâng thưa Cha, hơn hai mươi năm rồi đó Cha.

Cha Tùng nắm tay tôi mỉm cười rồi nói:

– Hai mươi mấy năm ăn thua cái gì! Phải là suốt đời. Chúa ban cho anh ngày nào thì anh còn phải phục vụ cho Đoàn ngày đó.

Đứng trong văn phòng TN qua kính cửa sổ nhìn xuống sân nhà thờ, các em TN đủ màu khăn và đồng người qua lại. Giáo xứ mình thật hạnh phúc, hình như Chúa đã ban cho Giáo xứ, và Đoàn TNTT Kitô Vua Denver của mình những hồng ân đặc biệt cao quý nhất. Rồi tôi lại nghĩ đến hình ảnh của cậu thanh niên trong tù, nếu bây giờ cho cậu ta chọn nhà thờ và nhà tù, chắc chắn cậu ta sẽ không chọn nhà tù đâu. Miệng tôi lẩm bẩm:

– Cũng may, hồi bằng tuổi cậu ta tôi đã chọn hai mươi mấy năm trong Đoàn.

Duyên-An

Viết tặng cho các dự trưởng cho sự Lựa Chọn của riêng mình.

Danh sách ân nhân bảo trợ Đoàn tổ chức lễ mừng Ngân Khánh

Anh Chị Lệ & Mai – Phở 79	\$1000.00
Chị Kim Mai	\$300.00
VNUS Wireless	1 Cell Phone Motorola L7
American Affordable Insurances	Apple1 Nano iPod
Ông Trưởng Ban Văn Hóa, Trưởng Công Nhật	\$200.00
Cựu Huynh Trưởng Chị Văn Kim Yến	\$300.00
Cựu Huynh Trưởng Phạm Ngọc Quý	\$100.00
Ấn Danh	\$100.00
Anh Cựu Đoàn Trưởng Công & Tr. Linh	\$1000.00

Danh sách quý vị ân nhân còn tiếp, Đoàn sẽ cập nhật sau.